

FESTIVALUL FILMULUI EUROPEAN

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

EDIȚIA A-XIII-A	
Anul	2009
Perioada	07.05 - 31.05
Orașe	BUCUREȘTI BRĂSOV TIMIȘOARA IASI

Gala - 7 mai, Cinema Pro, București

8-17 mai - București, Cinema Studio I MTR,

15-17 mai - Brașov, Centrul Cultural Reduta

21-24 mai - Timișoara, Cinema City

28-31 mai - Iași, Cinema City

Festivalul Filmului European este organizat de Institutul Cultural Român, cu sprijinul ambasadelor și centrelor culturale ale țărilor membre și candidate la Uniunea Europeană, a Ambasadei Confederației Elvețiene și Ambasadei Federației Ruse.

Festivalul nu ar fi posibil fără contribuția generoasă a Reprezentanței Comisiei Europene, Uniunii Cineaștilor din România și Muzeului Țăranului Român

Organizatorii mulțumesc DELL prin BluShop (sponsorul Premiului Publicului), Independența Film, New Films International Romania, AVmotional, partenerilor locali (Consiliul Județean Brașov, Centrul Cultural Reduta, Casa Mureșenilor, Cinema City, Instituția Prefectului Județului Timiș, Casa Pogor, Festivalul Timishort), precum și instituțiilor media: Dilema Veche, Observator Cultural, RFI, Radio România Cultural, TVR, TVR Timișoara, TVR Iași

Mulțumiri speciale:

Alex. Leo Șerban, Aurora Liiceanu, Carmen Zamfirescu, Cătălin Ștefănescu, Dan Croitoru, Iulia Deutsch, Marian Crișan, Maxim Trikhanov, Monika Ștepanova, Mihaela Boran, Mihai Pascu, Mircea Toma, Mircea Vasilescu, Sorin Gherguț, Valer Rus

Echipa de organizare a Festivalului:

Institutul Cultural Român:

Ariadna Ponta - director, Dragoș Tudor, Ștefana Mărmureanu, Roxana Călinescu

DC Communication:

Alina Jantea, Adriana Ioan, Monica Cîmpeanu, Oana Ganea, Raluca Munteanu

Filme de tot felul la a XIII-a ediție a Festivalului Filmului European

Nu, ediția a XIII-a nu e cu ghinion. Mai întâi de toate pentru că, iată, Festivalul există. Nu s-a speriat de criza economică, nici de criza spectatorilor din sălile de cinema și nici de diversitatea de gusturi specifică spațiului european.

În acest an, FFE reunește filme mai diverse ca oricând. Se găsește ceva care să i se potrivească oricui. Sunt comedii la care se râde sincer, comedii dramatice care stârnesc zâmbete mai temperate, drame care ne aduc cu picioarele pe pământ, fantezii pentru visători, documentare (mai noi în festival) și mai ales un joc permanent de ficțiune și realitate. *Filme de tot felul.*

FFE a creat deja o tradiție pentru că selectează, de fiecare dată în luna mai, filmele recente din țările europene. Este o ocazie bună pentru cinefili de a vedea, reunite într-un program coerent, care sunt tendințele și opțiunile diverselor generații de regizori și scenariști. Iar pentru publicul mai puțin specializat, este prilejul de a afla și poveștile altora, așa cum pot fi ele redată prin intermediul peliculei.

Cinematograful (poate că cel european cu precădere) continuă să fie un canal bun de dialog între culturi și un prilej de a ne cunoaște vecinii de continent. Filmul păstrează încă puterea (magică) de a aduna în sala de cinema oameni diferiți, care nu se cunosc, dar care trăiesc timp de două ore, împreună, o poveste. Continuă și povestea noastră. Vă invităm să faceți parte din ea.

Echipa

Într-o țară în care distribuția de film e precară și majoritatea televiziunilor nu cultivă filmul de artă, de autor, Festivalul Filmului European e o ocazie pentru publicul autohton să guste din creațiile cineaștilor europeni. De la primele ediții m-am numărat printre spectatorii acestui eveniment și vă invit să ne bucurăm împreună și anul acesta de filme recente europene.

Marian Crișan

Ambasador onorific al Festivalului Filmului European

Lumea în care trăim

Pentru destul de mulți, lumea este lumea care se vede la televizor. Cinematograful – odinioară, singura „fereastră” spre lume – pare să fi cedat definitiv acest rol (ingrat, uneori) surorii sale mai mici și, zic gurile rele, mai rele, care este Televiziunea.

Dar, dacă lumea în care trăim ar fi doar lumea de la televizor (din ziare, de pe internet etc.), imaginea noastră – despre ea și despre noi – ar fi la fel de profundă ca imaginea unei cărți poștale. În ce măsură televiziunea ș.c.l. prezintă „obiectiv” ceea ce se întâmplă în realitate, este o discuție mult prea vastă pentru a fi chiar și atinsă aici; dar faptul că oamenii preferă să se uite la televizor, în loc să privească un film la cinema, spune multe despre comoditatea fiecăruia. Nu este doar o comoditate a trupului, este și o comoditate a ochilor: obișnuiți să vadă lumea doar în cele două dimensiuni oferite de ecranul televizoarelor, unii par să-și pună de bunăvoie palma pe un ochi, „înregistrând” informația și sacrificând tot ceea ce este în spatele ei. Riscul este ca, în ritmul acesta, să nu mai vedem lumea în care trăim, ci numai ceea ce ajunge în prim-plan. Or, prim-planul este o invenție a cinematografului – ca și planul secund, gros-planul și toate celelalte procedee care aduc lumea mai aproape de noi, în trei dimensiuni.

Filmele europene (să zicem, unul portughez, unul belgian sau unul lituanian) nu sunt toate la fel, dar au un ceva comun care le deosebește de filmele americane (să zicem, cele hollywoodiene). Acest „ceva” nu ține de meserie – pentru că, odată ce-a învățat alfabetul imaginii-în-mișcare, orice regizor este egalul tuturor regizorilor din lume –, ci de un fel diferit de a privi lumea. Dacă necesitatea spunerii unor povești despre oameni stă la temelia facerii unui film, felul cum sunt priviți acei oameni este ceea ce distinge un regizor bun de unul prost. Nu este vorba despre un „umanism” care ar dicta privirea justă – aceea care să lase oamenilor privilegiul de a nu fi doar niște conserve de scenariu – pentru că în artă, se știe, bunele sentimente nu duc automat la opere memorabile. Este vorba, însă, despre un mod de a decupa realitatea unui personaj împreună cu tot ceea ce este în spatele lui. Deci nu doar „motivațiile” (ceea ce a devenit o rețetă la americani), nici pur și simplu „amintirile” (ceea ce, în filmele hollywoodiene, este întotdeauna o funcție a scenariului), ci și: atașamentele; curiozitățile; ciudățeniile; neînțeleșurile; opacitățile; pasiunile; visele. Într-un cuvânt – adâncimile. Un singur exemplu: *Le silence de Lorna*, cel mai recent film al fraților Dardenne. O poveste „ruptă din realitate” pe care cineștii belgieni o „rup” de

orice asemănare cu reportajele de televiziune, până într-acolo încât, văzând-o, ai sentimentul că lumea este, într-adevăr, atât de mult mai bogată decât cartea poștală de pe micul ecran: nu doar că oamenii sunt mai credibili, dar faptul că gesturile lor nu sunt întocmai așa cum am anticipa – și am vrea – să fie, lasă loc liber imaginației fiecăruia dintre noi. Or, imaginația înseamnă libertate, iar o viață lipsită de libertate este la fel de „interesantă” ca un film cu finalul dinainte știut...

Cele mai bune filme dintre cele mai bune oferite de Festivalul Filmului European au în comun această libertate de a imagina viața *altfel*. De a demonstra (fără emfază demonstrativă!) că există un lucru inestimabil în lumea filmului european – indiferent de locul din Europa unde este făcut – care se cheamă complexitate. Fie că este vorba despre viața unei familii care trăiește la marginea unei autostrăzi (în surprinzătorul *Home* al elvețienței Ursula Meier), fie că este vorba despre un cuplu trecut de o anumită vârstă care își trăiește intens „marginalitatea” erotică (în la fel de surprinzătorul *Wolke Neun* al germanului Andreas Dresen), fie că este vorba despre drama unei femei care se reintegrează – familial și social – purtând cu ea un teribil secret (în emoționantul *Il y a longtemps que je t'aime* al francezului Philippe Claudel), fie că – în fine – este vorba despre o altă „familie” (Mafia napolitană) pe care o cunoaștem, superficial, de la televizor și care, în filmul-dinamită al italianului Matteo Garrone (după cartea compatriotului său Roberto Saviano) *Gomorra*, devine acel organism vital și complex, făcut din nenumărate lașități și complicități, susținut de nevăzute „relații” și compensații (materiale), surprins parcă pe viu, brut-neorealism, fără urmă de fard hollywoodian – ba chiar, în anumite momente, la fel de absurd și de straniu precum realitatea însăși...

Dar poate că niciunul dintre ele nu atinge acea grație a reordonării Vieții după regulile Artei precum minunatul *Les plages d'Agnès*, documentarul octogenarei Agnès Varda. În asfințitul vieții, dar mai tânără ca mulți, Varda își rememorează cariera și revizitează locurile pe unde a trecut, evocându-și familia, prietenii și „tovarășii de drum” cu care a traversat Noul Val și ceea ce i-a urmat. Bogăția (miraculoasă) a unei vieți pline încape – iată – pe marele (și totuși, în comparație cu Viața, micul) ecran, cot la cot cu bogăția (infinită) a Lumii. Cu aerul că se joacă, Varda ne arată plajele lui Agnès – și, dacă suntem destul de atenți, vom găsi pe acestea mai mult decât un film fermecător: poate chiar un fir de nisip/înțelepciune ce ne poate ajuta să înțelegem lumea în care trăim?

Alex. Leo Șerban

Italia

Gomorra / Gomorrah

Italia, 2008, 135', dramă, crimă

Regia: Matteo Garrone

Scenariul: Maurizio Braucci, Ugo Chiti, Gianni Di Gregorio, Matteo Garrone, Massimo Gaudioso, Roberto Saviano, după romanul *Gomorra*, de Roberto Saviano

Imaginea: Marco Onorato

Montajul: Marco Spoletini

Sunetul: Maricetta Lombardo

Cu: Salvatore Abruzzese, Simone Sacchettino, Gianfelice Imparato, Maria Nazionale, Toni Servillo, Carmine Paternoster, Salvatore Cantalupo, Marco Macor, Ciro Petrone

Distribuit de: Independența Film

„Întâmplările de la care am plecat în realizarea filmului *Gomorra* erau atât de dure din punct de vedere vizual, încât m-am limitat la a filma cu o simplitate extremă, ca și cum eram un spectator care se găsea acolo din întâmplare”, a spus Matteo Garrone, www.gomorra-lefilm.com

Filmul este o adaptare a romanului lui Roberto Saviano, care ne introduce în lumea crimei organizate din Napoli și Caserta.

Pe fondul luptelor din lumea interlopă și al traficurilor de toate felurile, filmul prezintă, în episoade succesive, destinele încrucișate ale personajelor Totò, Don Ciro și Maria, Franco și Roberto, Pasquale, Marco și Ciro. Toate sunt înțesate cu scene de violență.

Totò este un băiat de 13 ani, care face livrări pentru o băcănie. Într-o zi, observă niște traficanți ascunzând niște droguri și o armă, în timp ce fugeau de poliție. După ce le duce drogurile și arma, Totò este adoptat ca membru al clanului și începe un dificil proces de inițiere.

Don Ciro este un bărbat de vârstă mijlocie care duce bani familiilor membrilor clanului aflați în închisoare. Face cu discreție ce i se spune, fără să intervină. La o livrare, este încolțit de doi membri ai clanului, furioși pe confracții lor. Don Ciro încearcă să ajungă la o înțelegere cu ei.

Roberto lucrează în managementul deșeurilor toxice. E un loc de muncă sigur, cu mari perspective de câștig. Problema e că **Franco**, șeful lui Roberto, pornește câteva activități ilegale, o perspectivă nu prea liniștitoare pentru conștiința lui Roberto.

Pasquale este croitor *haute-couture*, care își ia o slujbă de noapte: să dezvăluie unor lucrători chinezi din confecții secretele meseriei sale. Însă prin asta își pune viața în pericol, chinezii fiind în concurență directă cu firme controlate de Camorra.

Marco și Ciro vor să devină gangsteri și urmăresc niște membri Camorra care duc arme într-o ascunzătoare. Fură armele și se distrează trăgând cu ele pe malul râului. Asta până când folosesc armele pentru un jaf și sunt descoperiți de mafioți.

* * *

Matteo Garrone a absolvit liceul de artă și a lucrat ca asistent de cameraman. În 1996, a câștigat Premiul de Aur la Festivalul Sacher pentru regia scurtmetrajului *Silhouette*. În anul următor, primul său lungmetraj *Terra di mezzo/Land in the Middle* a câștigat premiul special al juriului și premiul Cipputi la Festivalul Cinema Giovani di Torino. Al doilea lungmetraj, *Ospiti/Guests*, l-a realizat în 1998, când a realizat și un documentar *Oreste Pipolo, fotografo di matrimoni*. Cel de-al treilea lungmetraj al său, *Estate romana/Roman Summer* (2000) a fost inclus în selecția oficială a Festivalului de Film de la Veneția. Un succes a fost filmul *L'imbalsamatore/The Embalmer* (2002), care a obținut numeroase premii. În 2005, filmul *Primo amore/First Love* a fost distins cu o serie de premii pentru coloana sonoră, între care Ursul de Argint la Festivalul Internațional de Film de la Berlin.

Roberto Saviano s-a născut la Napoli. A fost membru al unui grup de cercetare privind Camorra și crima organizată și a colaborat cu publicații importante din Italia, cum ar fi cotidianul *La Repubblica*. *Gomorra* este primul său roman. În Italia s-au vândut peste un milion de exemplare și a fost publicat sau este în curs de publicare în peste 30 de țări. Roberto Saviano se află sub protecția poliției începând de la sfârșitul anului 2006, atât datorită succesului romanului, cât și colaborării cu poliția italiană și amenințărilor primite de la câțiva capi ai lumii interlope din Italia.

Premii: Marele premiu al Festivalul de Film de la Cannes, 2008; Cel mai bun film, Cel mai bun actor (Toni Servillo), Cea mai bună imagine, Cea mai bună regie, Cel mai bun scenariu - Premiile Academiei Europene de Film, 2008; Premiul Silver Hugo pentru cel mai bun scenariu - Festivalul Internațional de Film de la Chicago, 2008; Premiul Arri-Zeiss - Festivalul de Film de la München, 2008; Cel mai bun film străin - Premiile Satellite, 2008.

Nominalizări: Palme d'Or, Festivalul de Film de la Cannes, 2008; Cel mai bun film străin, Premiile Golden Globe, 2009; Cel mai bun film străin, Premiile César, 2009; Filmul a fost propunerea Italiei pentru premiul Oscar la categoria cel mai bun film într-o limbă străină.

Website: www.mymovies.it/gomorra

Austria

Freigesprochen / Pronunțat nevinovat / Free to Leave

Austria / Luxemburg / 2007, 95', dramă

Regia: Peter Payer**Scenariul:** Peter Payer, după piesa de teatru *Der jüngste Tag* de Ödön von Horvath**Imaginea:** Andreas Berger**Montajul:** Cordula Werner**Muzica:** André Mergenthaler & Walter W. Cikan**Cu:** Frank Giering, Lavinia Wilson, Corinna Harfouch, Robert Stadlober, Alfred Dorfer**Distribuit de:** Bavaria Film International

Un film dinamizat de tensiunea interioară pe care o dau sentimentul de vinovăție și de responsabilitate, de la declanșarea lor până la final.

Două cupluri, Hanni și Thomas, respectiv Anna și Ferdinand, au o viață liniștită și armonioasă. Thomas este controlor de trafic feroviar de 12 ani și, pentru prima dată, face o greșală: se lasă distras de Anna într-un moment critic, reacționează prea târziu la semnalul de oprire, iar consecințele sunt grave. Mai multe persoane își pierd viața. Prin sentimentul de culpabilitate pe care fiecare dintre ei îl resimte, între Anna și Thomas se creează o legătură puternică, mai puternică decât atașamentul fiecăruia față de partenerul de viață, și încearcă împreună să scape de această povară.

Peter Payer are studii de medicină și a fost instructor de schi. În cinema și televiziune și-a început activitatea în 1987, ca voluntar. În perioada 1990-1999 a regizat în jur de 100 de clipuri publicitare și numeroase filme de televiziune. Ca regizor de cinema, a început prin filmul *Untersuchung an Mädchen/Girls Under Investigation* (1999), o adaptare cinematografică a unui roman de Albert Drach. Următorul său film, *Ravioli* (2003), a preluat o serie de elemente din lucrarea *heim.at*, de Alfred Dorfer, iar filmul pentru copii *Villa Henriette* (2004) din romanul omonim de Christine Nöstlinger. De altfel și filmul *Freigesprochen* se bazează pe o operă literară.

Nominalizări:

Leopardul de aur - Festivalul Internațional de Film de la Locarno, 2007.

Website: www.freigesprochen.com

Belgia

Le Silence de Lorna / Tăcerea Lornei / The Silence of Lorna

Belgia / Germania / Franța / Italia / Marea Britanie / 2008, 105', dramă

Regia și scenariul: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne**Imaginea:** Alain Marcoen**Montajul:** Marie-Hélène Dozo**Sunetul:** Julie Brenta**Cu:** Arta Dobroshi, Alban Ukaj, Jérémie Renier, Fabrizio Rongione, Morgan Marinne**Distribuit de:** Independența Film

Sokol și Lorna sunt doi imigranți albanezi în Belgia, care visează să-și lase într-o zi slujbele care nu le aduc nicio satisfacție și să deschidă un snack bar. Au însă nevoie de bani și de statutul de rezident permanent. În dorința de a-și îndeplini visul, Lorna devine complicele lui Fabio, cap al lumii interlope. Acesta pune la cale un plan conform căruia, pentru a obține cetățenia, Lorna trebuie să se căsătorească cu Claudy, un tânăr belgian pe care Fabio este dispus să-l plătească. Însă Claudy urmează să fie ucis. Va păstra oare Lorna tăcerea?

Frații **Jean-Pierre** și **Luc Dardenne** fac parte dintre puținii regizori care au obținut de două ori premiul Palme d'Or, la Festivalul de la Cannes. Au mai reușit această performanță Bille August, Francis Ford Coppola, Shohei Imamura, Emir Kusturica. Frații Dardenne și-au început cariera cinematografică la sfârșitul anilor '70. Primul lor film a fost un documentar, *Le Chant du rossignol*, despre rezistența împotriva naziștilor în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în Belgia. În 1986 au realizat primul film de ficțiune, *Falsch*, despre o familie de evrei masacrată de naziști. Au urmat *Je pense à vous* (1992), *La Promesse* (1996), *Rosetta* (1999), cu care au câștigat Palme d'Or la Festivalul de film de la Cannes. Tot la Cannes, în 2002, filmul regizat de frații Dardenne, *Le Fils* (2002) a obținut premiul juriului ecumenic pentru cel mai bun actor, Olivier Gourmet, iar în 2005 au obținut din nou premiul Palme d'Or pentru filmul *L'Enfant*. Caracteristica filmelor făcute de frații Dardenne este lipsa coloanei sonore.

Premii: Cel mai bun scenariu - Festivalul de Film de la Cannes, 2008.
Cel mai bun film francfon - Premiile Lumière, Franța, 2009.

Website: www.sonyclassics.com/lornassilence

Vineri, 15 mai, ora 18:00
Studio

Sâmbătă, 16 mai, ora 20:00
Studio

Cehia

Kdopak by se vlka bál / Cui i-e frică de lup / Who's Afraid of the Wolf

Republica Cehă, 2008, 90', aventuri

Regia și scenariul:

Mária Procházková

Imaginea: Martin Stepanek**Montajul:** Marek Opatrny**Cu:** Dorota Dedková, Jitka Cvančarová, Pavel Rezníček, Martin Hofman, Jana Krausová**Distribuit de:** Bontonfilm

„Despre iubire, relații, familie... despre nevoia noastră de a avea încredere în cineva, de a ne asuma riscuri în relația cu acea persoană și de a vedea ce face cu încrederea acordată... despre problemele mari pe care le avem, la orice vârstă, despre descoperirea unor mistere amețitoare peste tot în jurul nostru și despre îndrăzneala de a le rezolva împreună cu un suflet pereche...” (Mária Procházková)

Filmul prezintă o problemă de familie văzută prin ochii unei fetițe de șase ani. Combinând elementele vizuale, de poveste, cu abordarea psihologică, poate fi văzut împreună de copii și adulți.

Terezka, o fetiță căreia îi plăcea mult Scufița roșie, observă, într-o bună zi, că mama ei a început să se poarte altfel și nu înțelege de ce. Nu știe cine este bărbatul acela ciudat și nici de ce se vorbește despre Japonia. Știe doar că ceva nu e bine. Întreabă, dar oamenii mari parcă vorbesc o altă limbă și ea nu înțelege. Singurul care o poate ajuta este prietenul ei Šimon cu care merge în fiecare zi la grădiniță. Iar Šimon are o explicație: mama Terezkăi a fost răpită, iar în locul ei este un extraterestru. Așa începe Terezka o aventură care o poartă spre țărâmurile îndepărtate, unde întâlnește un lup fioros.

Filmul a făcut parte din Selecția oficială pentru secțiunea *Generații* a Festivalului de Film de la Berlin, competiția Kplus, 2009.

Website: www.kdopakbysevlkabal.cz

Spectacol de gală - Timișoara, 21 mai

Cehia

Karamazovi / Frații Karamazov / The Karamazovs

Republica Cehă / Polonia, 2008, 110', dramă

Regia: Petr Zelenka**Scenariul:** Petr Zelenka, Evald Schorm, după romanul *Frații Karamazov*, de F.M. Dostoievski**Imaginea:** Alexander Surkala**Montajul:** Vladimír Barák**Muzica:** Jan A.P. Kaczmarek**Cu:** Martin Mysicka, Michaela Badinková, Igor Chmela**Distribuit de:** CinemArt

Un film despre o piesă de teatru, filmat cu actori de teatru, și cu o coloană sonoră creată de Jan A.P. Kaczmarek, câștigător, în 2005, al premiului Oscar pentru cea mai bună coloană sonoră pentru filmul „Finding Neverland”.

O trupă de actori cehi merge în Polonia să joace *Frații Karamazov* la un festival de artă dramatică alternativă. Odată cu repetițiile, pot fi urmărite, pe lângă aspectele legate de credință, nemurire și salvarea sufletului, și relațiile dintre membrii trupei, care, în mod bizar, reflectă aceleași teme ale romanului lui Dostoievski.

Petr Zelenka a scris primul său scenariu înainte de a-și termina studiile de dramaturgie și scenaristică. Era vorba de o comedie à la Woody Allen *Everything You Always Wanted to Know About Sex But Were Afraid to Experience* (1988). Au urmat apoi alte scenarii, cum ar fi *You Do Nothing Because You've Got No Good Reason* (1991) sau *Two of Us* (1992). Primul film pe care l-a regizat a fost un documentar *Mňága – Happy End* (1996) despre o formație, Mňága a Ždorp, creată artificial, fără talent muzical. Legătura dintre muzică și film avea să fie prezentă și în filmul *Year of the Devil* (2002), un film de ficțiune despre muzicieni reali. Tragicomedia *Buttoners* (1997) a fost distinsă cu patru premii Leul ceh și un premiu Tigru la Festivalul de film de la Rotterdam. În 2001, a început să scrie o piesă de teatru pentru Teatrul Dejvické din Praga – *Tales of Ordinary Madness*, după care, în 2005, a realizat filmul *Wrong Side Up*, o comedie despre relații și despre absurditatea vieții de zi cu zi.

Premii: Premiul FIPESCI și Mențiune specială - Festivalul Internațional de Film de la Karlovy Vary, 2008.

Website: www.karamazovi.cz www.braciakaramazow.plSâmbătă, 16 mai, ora 18:00
StudioVineri, 8 mai, ora 18:00
Studio

Danemarca

De Unge år: Erik Nietzsche sagaen del 1 / Primii ani din viața lui Erik Nietzsche: Partea I / The Early Years: Erik Nietzsche Part 1

Danemarca / Italia / Suedia / Austria / Franța /
2007, 100', comedie dramatică

Regia: Jacob Thuesen
Scenariul: Lars von Trier
Imaginea: Sebastian Blenkov
Montajul: Per K. Kirkegaard
Muzica: Vincent D'Hondt
Cu: Jonatan Spang, Jens Albinus,
Troels Lyby, Nikolaj Coster Waldau,
David Dencik
Distribuit de: SF Film

Etichetat ca „dramă plină de comedie”, filmul urmărește evoluția unui tânăr care, în ciuda dificultăților, rămâne fidel idealului său. Scenariul a fost scris de Lars von Trier, pomind de la propria experiență de viață.

La sfârșitul anilor 1970, Erik Nietzsche, un tânăr timid, se hotărăște să devină regizor. După ce este admis la Școala Națională de Film din Danemarca, își dă seama că e prins între preparatori ostili, colegi ciudați și reguli pe care nu le înțelege. În această atmosferă se găsesc și conflicte de sindicat și femei care refuză relațiile de durată.

Jacob Thuesen a absolvit, în 1991, Școala Națională de Film din Danemarca, secția montaj. A realizat montajul pentru regizori precum Jørgen Leth, Lars von Trier și Susanne Bier. Primul film pe care l-a regizat a fost documentarul *Under New York* (1996) pentru care a scris și scenariul. Primul său film de ficțiune a fost *Anklaget / Accused* (2005), nominalizat pentru premiul Ursul de Aur la Festivalul Internațional de Film de la Berlin.

Lars von Trier este unul dintre cei mai cunoscuți regizori și scenariști danezi. Între numeroasele distincții pe care le-a primit pentru filmele sale se numără: premiul Palme d'Or pentru filmul *Dancer in the Dark* (2000), la care a semnat regia și scenariul, și marele premiu al juriului, pentru *Breaking the Waves* (1996), la Festivalul de Film de la Cannes. *Breaking the Waves* a obținut și premiul César pentru cel mai bun film străin, în 1997. Un mare succes al său a fost *Dogville* (2003), pentru care a scris și scenariul, film care a câștigat premiul Academiei Europene de Film pentru cea mai bună regie.

Nominalizări: Cel mai bun actor în rol secundar – Premiile Bodil, 2008; Cea mai bună scenografie – Festivalul Robert, 2008; Tokyo Grand Prix – Festivalul Internațional de Film de la Tokyo, 2007.

Website: www.deungeaar.dk

Elveția

Home / Acasă

Elveția / Franța / Belgia / 2008, 97', dramă

Regia: Ursula Meier
Scenariul: Ursula Meier, Antoine Jaccoud, Olivier Lorelle, Gilles Taurand, Raphaëlle Valbrune
Imaginea: Agnès Godard
Montajul: Susana Rossberg
Sunetul: Luc Yersin
Cu: Isabelle Huppert, Olivier Gourmet, Adélaïde Leroux, Madeleine Budd, Kacey Mottet Klein
Distribuit de: Independența Film

Acasă este imaginea inversată a unui roadmovie. E multă „mișcare”, dar nu călătorește nimeni niciunde. Viața personajelor se desfășoară nu pe șosea, ci pe marginea ei. Legăturile intime dintre personaje sunt accentuate de autostradă, care devine ecranul pe care fiecare își proiectează nevrozele. O poveste contemporană despre familie, despre izolarea care se transformă în nebulie, dar și o oglindă a acestei lumi – violentă, agresivă și poluată.

În mijlocul unui ținut liniștit și pustiu se întinde o autostradă dezafectată. Pe marginea ei, la doar câțiva metri de parapet se află, izolată, o casă cu grădină. În această casă trăiește o familie care încearcă să salveze aparențele unei vieți normale, atunci când lucrările se reiau și autostrada este repusă în funcțiune.

Ursula Meier s-a născut în 1971 la Besançon, are naționalitate franco-elvețiană, a studiat regia la Institut des Arts de Diffusion (IAD) în Belgia și a fost, la câteva filme, asistenta lui Alain Tanner. A realizat mai multe scurtmetraje de ficțiune (*Tous à table* - 2001, *Des heures sans sommeil* - 1999), și documentare (*Autour de Pinget* - 2000, *Pas les flics, pas les noirs, pas les blancs* - 2001) și *Des épaules solides* - 2002. *Acasă* este debutul ei în lungmetraj de ficțiune.

Premii: Premiul Quartz pentru cel mai bun film, cel mai bun scenariu, cel mai bun actor debutant – Premiile Cinematografiei Elvețiene, 2009; Marele Premiu pentru lungmetraj, Premiul criticii și Premiul franco-german al tinerilor – Festivalul Internațional al filmului francofon de la Tübingen-Stuttgart, 2008; Silver Astor – pentru cea mai bună actriță, Premiul pentru cea mai bună imagine – Festivalul Internațional de la Mar de Plata, Argentina, 2008; Premiul FIPRESCI (Fédération Internationale de la Presse Cinématographique) la Festivalul Internațional de film de la Reykjavik, 2008; Bayard d'Or pentru cea mai bună imagine – Festivalul Internațional de film francofon de la Namur, 2008.

Website: home-lefilm.blogspot.com

Luni, 11 mai, ora 18:30
MTR

Duminică, 10 mai, ora 18:00
Studio

Elveția

The Friend / Prietenul / Der Freund

Elveția, 2007, 87', dramă

Regia și scenariul: Micha Lewinsky
Imaginea: Pierre Mennel
Montajul: Marina Wernli
Muzica: Marcel Vaid, Sophie Hunger
Cu: Philippe Graber, Johanna Bantzer, Andrea Bürgin, Michel Voita, Emilie Welti, Therese Affolter
Distribuit de: Media Luna Entertainment

„Cred că există câte un mic Emil în fiecare din noi, câte unul care nu îndrăznește să trăiască clipa, care teoretizează foarte mult, dar nu acționează, care își imaginează până în cel mai mic detaliu cum ar fi dacă ar escalada un munte, dar nu reușește să se adune pentru a face acest lucru.” Micha Lewinsky

În mod normal, Emil și Larisa n-ar fi format un cuplu: ea – o cântăreață adulată, el – timid și retras. Emil o cunoaște pe Larisa chiar înainte ca aceasta să moară pe neașteptate și toată lumea crede despre cei doi că erau iubiți. Emil primește astfel recunoașterea pe care o căutase. Lucrurile ar fi fost așa cum trebuie, dacă nu s-ar fi îndrăgostit de sora Larisei, Nora. Cu cât o cunoaște mai mult, cu atât îi este mai greu să se prefacă.

Micha Lewinsky s-a născut în 1972 și a studiat filmologia și psihologia. A lucrat ca jurnalist și muzician. Din 2000 este scenarist și regizor, din filmografia sa făcând parte: *Weihnachten* (2002) și *Sternenberg* (2004). În 2005 a realizat scurtmetrajul *Herr Goldstein*, care a primit *Pardino d'Oro* la Festivalul de la Locarno.

Premii: Cel mai bun film de debut – Festivalul de film de la San Jose, 2009; Cel mai bun film, Cel mai bun actor debutant – Premiile cinematografiei elvețiene, Solothurn, 2008.

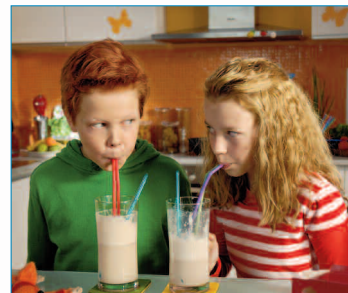
Website: www.derfreund.ch

Finlanda

Risto Rappääjä / Ricky toboșarul / Ricky Rapper

Finlanda, 2008, 78', comedie

Regia: Mari Rantasila
Scenariul: Sinikka Nopola, Tiina Nopola
Imaginea: Timo Heinänen
Montajul: Tuuli Kuitinen
Muzica: Iiro Rantala
Cu: Niilo Sipilä, Anna-Maija Valonen, Mimmi Lounela, Ulla Tapaninen, Martti Suosalo
Distribuit de: Delphis Film

Filmul este presărat cu momente hazlii, însoțite de o muzică antrenantă, pasiunea pentru muzică fiind un element comun al personajelor, fiecare preferând alt gen. Spre final, amestecul la care se ajunge pare să fie pe placul tuturor.

Ricky este un puști pasionat de muzică, în special de tobe. Mătușa lui, Rauha, cu care locuiește, îl încurajează să-și urmeze pasiunea. Dar, într-o zi, Rauha își rupe piciorul și o cheamă în ajutor pe verișoara ei, care e hotărâtă să facă ordine în casă, ca la armată. Începe prin a-i interzice lui Ricky să cânte la tobe. Băiatul are însă un aliat în persoana lui Nelli, o fată care abia s-a mutat cu familia la ei în bloc. Rauha are o pasiune pentru vecinul de la parter, domnul Lindberg, căruia îi mărturisește pasiunea printr-o scrisoare. Scrisoarea ajunge însă la Nelli care crede că Ricky este expeditorul. Această încurcătură este urmată de alte situații hilare care duc la o prietenie frumoasă între Ricky și Nelli.

Surorile **Sinikka Nopola** și **Tiina Nopola** au scris împreună câteva cărți pentru copii, pline de tălcuri și umor. Sunt foarte cunoscute în Finlanda și nu numai, pentru seria de zece volume intitulată *Strawhat and Filtslipper* și pentru seria *Risto Rappääjä*. Surorile Nopola sunt, de asemenea, autoarele mai multor piese de teatru și opere pentru copii, iar cărțile lor au fost transpuse pe ecran și sub forma unor filme de animație. Fiecare dintre cele două surori este și autoarea unică a unor opere literare; în timp ce Tiina a scris cărți pentru copii, Sinikka a scris nuvele și piese de teatru.

Premii: Cea mai bună muzică – Premiile Jussi, 2009.

Website: www.ristorappaaja.fi

Sâmbătă, 16 mai, ora 17:00
MTR

Miercuri, 13 mai, ora 18:00
Studio

Franța

Il y a longtemps que je t'aime / Te iubesc de mult / I've Loved You So Long

Franța / Germania, 2008, 115', dramă

Regia și scenariul: Philippe Claudel

Imaginea: Jérôme Alméras

Montajul: Virginie Bruant

Muzica: Jean-Louis Aubert

Cu: Kristin Scott Thomas, Elsa Zylberstein, Serge Hazanavicius, Laurent Grévill, Frédéric Pierrot, Claire Johnston

Distribuit de: New Films International Romania

„Este un film despre forța femeilor, despre puterea lor de a străluci, de a se reconstrui, de a renaște. O poveste despre secretele noastre, despre încarcerare, despre toate încarcerările noastre”. (Philippe Claudel)

Juliette reappare în familie, după ce a stat 15 ani în închisoare. Sora sa mai mică, Léa, o invită să locuiască cu familia ei, iar fițița Léei, care nu și-a mai văzut mătușa niciodată până acum, are multe întrebări dificile.

Philippe Claudel a fost scenarist pentru *Sur le bout des doigts* (2002) și pentru *Les Amers grises* (2005), realizat după romanul său omonim, care a fost tradus și în limba română. Un alt roman al său tradus în limba română a fost *Le Rapport de Brodeck*. Printre operele sale literare se mai află romanele *J'abandonne*, *Les Petites Mekaniques*, *La Petite Fille de monsieur Linh*. Philippe Claudel a fost, de asemenea, profesor într-un penitenciar.

Kristin Scott Thomas este de origine britanică, însă a absolvit studiile în Franța, ceea ce o recomandă pentru rolurile din filmele francofone. În Franța, a jucat în *Agent trouble* (1987), *Force majeure* (1989), *Le Bal du gouverneur* (1990). Rolul prin care a devenit celebră a fost cel din comedia romantică *Patru nunți și o înmormântare* (1994). A jucat în *Angels and Insects* (1995) și *Richard III* (1996). Pentru rolul din *Pacientul englez* (1996) a fost nominalizată la Premiul Oscar pentru cea mai bună actriță într-un rol principal. Apoi a jucat alături de Tom Cruise în *Mission: Impossible* (1996), în *The Horse Whisperer* (1998) și *Gosford Park* (2001), regizat de Robert Altman.

Premii: Cel mai bun film într-o altă limbă decât engleza - Premiile BAFTA, 2009; Premiul juriului ecumenic și Premiul juriului cititorilor Berliner Morgenpost - Festivalul Internațional de Film de la Berlin, 2008; Cel mai bun debut și Cea mai bună actriță într-un rol secundar - Premiile César, 2009; Cea mai bună actriță - Premiile Academiei Europene de Film, 2008; Actrița britanică a anului - Premiile Cercului Criticilor Londoniezi, 2009; Cea mai bună actriță străină - Premiile Sant Jordi, 2009.

Website: www.iloyalongtempsquejetaime-lefilm.com

Franța

Le Bal des actrices / Balul actrițelor / The Actresses' Ball

Franța, 2009, 107', comedie

Regia și scenariul: Maïwenn Le Besco

Imaginea: Pierre Aïm

Montajul: Laure Gardette

Muzica: Gabriel Yared

Cu: Maïwenn Le Besco, Jeanne Balibar, Romane Bohringer, Julie Depardieu, Mélanie Doutey, Marina Foïs

Distribuit de: SND

„Dintotdeauna am vrut să scriu un film despre actrițe. Este visul meu. În timp ce filmul meu anterior era o necesitate, *Le Bal des actrices* este un vis din copilărie. După *Pardonnez-moi*, am ezitat între comedie și un alt film, mai trist. [...] Dar voiam să râd și să dansez! Mă interesau mai multe profile de actrițe de comedie, aflate în diferite stadii ale carierei: debutante, cunoscute, necunoscute, sex simboluri... scrisesem mai multe versiuni, dar voiam să adaptez pe măsură ce aveam protagoniste. Mi-am făcut o listă de actrițe cu care voiam să lucrez. M-am dus la ele și le-am spus: «Îmi plăceți. Vreau să fac un film cu dvs. Nu am încă un rol concret să vă propun. Voi scrie însă pentru fiecare dintre actrițele care acceptă propunerea mea.» Astfel, proiectul s-a conturat în funcție de reacțiile lor”, a declarat regizoarea.

O regizoare vrea să facă un documentar despre actrițe. Adică despre toate actrițele: cunoscute, necunoscute, uitate. Filmează tot ce poate filma, cu sau fără acordul protagonistelor. Ajunge însă să cadă în plasa acestor femei fragile și manipuloare deopotrivă.

Maïwenn Le Besco a mai regizat filmul de scurtmetraj *I'm an Actress* (2004) și lungmetrajul *Pardonnez-moi* (2006), nominalizat la premiile César, pentru cel mai bun film și cea mai bună speranță feminină. Pentru toate aceste filme, a scris și scenariul. Cariera cinematografică și-a început-o însă în anii 1980, ca actriță. Între filmele din a căror distribuție a făcut parte se află *Léon* (1994) și *The Fifth Element* (1997), ambele regizate de Luc Besson, și *Le Courage d'aimer* (2005), regizat de Claude Lelouch.

Website: www.snd-films.com/snd-main.swf?id=102

Vineri, 15 mai, ora 20:00
Studio

Vineri, 15 mai, ora 21:00
MTR

Franța

Les Plages d'Agnès / Plajele lui Agnès / The Beaches of Agnès

Franța, 2008, 110', documentar biografic

Regia și scenariul: Agnès Varda
Imaginea: Hélène Louvart, Alain Sakot,
 Julia Fabry, Jean-Baptiste Morin, Agnès Varda
Montajul: Baptiste Filloux, Jean-Baptiste
 Morin, Agnès Varda
Muzica: Joanna Bruzdowicz, Stéphane Vilar,
 Paule Cornet
Cu: Agnès Varda, André Lubrano, Blaise Fournier, Vincent Fournier,
Distribuit de: Roissy Films

Filmul este un autoportret al lui Agnès Varda, care ne dezvăluie aspecte din viața ei de fotograf, scenarist, documentarist, cineast, artist plastic, soție și mamă.

„Ideea mi-a venit într-o zi când eram pe plaja de la Noirmoutier. Mi-am dat seama atunci că viața mea fusese marcată și de alte plaje. Plajele au devenit pretexte și capitoare naturale ale filmului”, a scris regizoarea pe website-ul www.cine-tamaris.com

Revenind pe plajele care au marcat diferite etape din viața ei, Agnès Varda își pune pe ecran amintirile cu ajutorul unor imagini, reportaje și fragmente din filmele ei. Aflăm de prietenia cu Jean Vilar, creatorul festivalului din Avignon, de călătoriile în China și în Cuba, despre debutul lui Philippe Noiret și despre Jacques Demy, alături de care și-a petrecut aproape 30 de ani din viață.

Agnès Varda și-a început cariera ca fotograf, după ce a studiat fotografia la Școala de arte frumoase din Paris. Primul film l-a realizat în 1954: *La Pointe Courte*, avându-l în distribuție și pe Philippe Noiret. Au urmat apoi o serie de documentare și scurtmetraje, iar în 1962 *Cléo de 5 à 7*, nominalizat pentru premiul Palme d'Or la Cannes din același an. Următorul film de lungmetraj, *Le Bonheur* (1965) a câștigat Ursul de Argint la Festivalul de film de la Berlin. A urmat apoi *Les Créatures* (1966), cu Catherine Deneuve în rolul principal. Între filmele sale de ficțiune s-au mai aflat *Lions love* (1969), *L'une chante, l'autre pas* (1977), *Sans toi ni loi* (1985), *Jacquot de Nantes* (1991), dedicat soțului ei, Jacques Demy, după pierderea acestuia. Ca omagiu pentru soțul ei, a realizat două documentare *Les Demoiselles ont eu 25 ans* (1993), legat de filmul *Les Demoiselles de Rochefort* din 1967, și *L'Univers de Jacques Demy* (1995). Pe parcursul carierei sale a realizat și alte filme documentare, pe diverse teme.

Premii: Premiul César pentru cel mai bun film documentar 2009; Premiul Henri Langlois 2009; Cel mai bun film francez 2008 și Steaua de Aur pentru film documentar 2008 – Sindicatul francez al criticilor de film Mostra de la Veneția 2008.

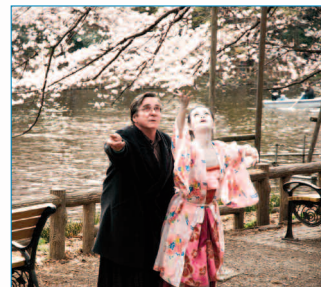
Website: www.cine-tamaris.com

Germania

Kirschblüten - Hanami / Flori de cireș / Cherry Blossoms - Hanami

Germania, 2008, 127', dramă romantică

Regia și scenariul: Doris Dörrie
Imaginea: Hanno Lentz
Montajul: Frank C. Müller, Inez Regnier
Muzica: Claus Bantzer
Cu: Elmar Wepper, Hannelore Elsner,
 Nadja Uhl, Maximilian Brückner,
 Aya Irizuki, Felix Eitner
Distribuit de: Majestic - Filmverleih

Când află că soțul ei, Rudi, este grav bolnav, Trudi decide să nu îi spună. Îi propune să viziteze copiii, dar cum aceștia par absorbiți de propriile lor probleme, Trudi și Rudi pleacă într-o călătorie la Marea Baltică. Acolo, Trudi moare pe neașteptate. Rudi realizează că soția lui își dorește altă viață, fiind pasionată de Japonia, și începe să vadă, dintr-o altă perspectivă, visul la care ea renunțase. Se hotărăște să meargă în Japonia, unde are loc sărbătoarea florilor de cireș, Hanami.

Doris Dörrie și-a început cariera de regizor de film în a doua jumătate a anilor 1970. Celebritatea internațională i-a adus-o comedia romantică *Männer...* din 1985. Cu un buget de numai 400.000 de dolari, *Männer...* a fost cel mai de succes film german din 1986, cu cinci milioane de spectatori în Germania și șase milioane la nivel internațional. Au urmat apoi *Paradies* (1986), *Ich und Er* (1988), *Happy Birthday, Türke* (1992). Filmul *Keiner liebt mich* (1994) a obținut distincția de aur la Premiile filmului german pentru cea mai bună actriță (Maria Schrader). Pentru rolul din *Der Fischer und seine Frau* (2005), după basmul fraților Grimm, Alexandra Maria Lara a obținut premiu pentru interpretare, sub bagheta lui Doris Dörrie, la Festivalul Internațional de Film de la Milano. Doris Dörrie este și o scriitoare de succes. În ultimii 12 ani a publicat mai multe volume de nuvele și un roman și a scris scenariul pentru o parte dintre filmele sale.

Premii: Cea mai bună producție, cel mai bun actor - Premiile filmului bavarez, 2008; Premiul de aur pentru cele mai bune costume, Cel mai bun actor într-un rol principal – Premiile filmului german, 2008; Premiul de argint pentru cel mai bun film – Premiile filmului german, 2008; Golden Space Needle Award – Festivalul Internațional de Film de la Seattle, 2008.

Website: www.kirschblueten-film.de

Duminică, 10 mai, ora 20:00, Studio

Sâmbătă, 16 mai, ora 21:00, MȚR

Duminică, 10 mai, ora 21:00
MȚR

Germania

Wolke 9 / În al nouălea cer / Cloud Nine

18

Germania, 2008, 98', dramă romantică
Film interzis tinerilor sub 18 ani

Regia: Andreas Dresen

Scenariul: Andreas Dresen,
Jörg Hauschild, Laila Stieler,
Conny Ziesche

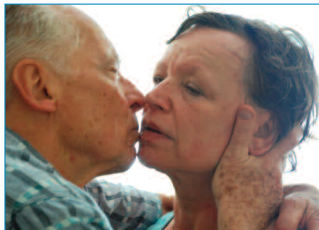
Imaginea: Michael Hammon

Montajul: Jörg Hauschild

Sunetul: Peter Schmidt

Cu: Ursula Werner, Horst Rehberg, Horst Westphal, Steffi Kühnert

Distribuit de: Senator Film

„Nu am căutat să provocăm scandal sau să șocăm lumea, ci mai degrabă să le spunem: uitați cum stă treaba, toți îmbătrânim, nimeni nu scapă de asta.” (Andreas Dresen)

După 30 de ani de căsnicie cu Werner, Inge, o femeie în vârstă de 60 de ani, începe o aventură amoroasă cu Karl, un bărbat și mai în vârstă. Filmul abordează două teme tabu: dragostea și sexualitatea după 60 de ani.

Andreas Dresen și-a început cariera de regizor și scenarist imediat după 1990 și este, în prezent, unul dintre cei mai de succes regizori germani. Primul mare succes l-a avut cu filmul *Nachtgestalten* (1999), pentru care a fost nominalizat la Festivalul Internațional de Film de la Berlin. Alte filme ale sale nominalizate pentru diverse premii internaționale: *Stilles Land* (1992), filmul său de debut, *Die Polizistin* (2000), *Halbe Treppe* (2002), *Sommer vorm Balkon* (2005).

Premii: Un Certain Regard – Jury Coup de Coeur, Festivalul de Film de la Cannes, 2008; Cea mai bună actriță – Geneva Cinéma Tout Ecran, 2008; Premiul Trieste – Festivalul de Film de la Trieste, 2009.

Website: www.wolke9.senator.de

Grecia

Ores koinis isyhias / Alarmă falsă / False Alarm

Grecia, 2006, 86', comedie

Regia: Katerina Evangelakou

Scenariul: Katerina Evangelakou,
Nikos Panayotopoulos

Imaginea: Yorgos Argirolipoulos

Montajul: Ioanna Spiliopoulou

Muzica: Dimitra Galani

Cu: Alexia Kaltsiki,

Christos Stergioglou, Taxiarchis Hanos, Angeliki Papatthemeli,

Makis Papadimitriou, Errikos Litsis, Ivonni Maltezu,

Loukia Mihalopoulou

Distribuit de: Rosebud

„Filmul prezintă Grecia reală, nu ceea ce apare în mesajele publicitare și prin reviste [...] Fiecare personaj a comis un păcat, dar nu din categoria celor pedepsite de lege. De aceea, păcatul se permanentizează. Alarma de mașină care răsună în film este o alegorie pentru încercarea de a-i trezi, dar o ignoră cu toții.” (Katerina Evangelakou)

E vară. Pe o stradă pietonală din centrul Atenei, cineva își parchează mașina, își activează alarma și pleacă. Alarma se declanșează. De mai multe ori. Oamenii din clădirile din jur sunt iritați, protestează, amenință că vor lua măsuri, convingși fiind că alarma este declanșată fără motiv și încercând s-o oprească prin orice mijloc. Alarma mașinii sună toată noaptea, oferind fundalul pe care se desfășoară șase povești care antrenează nouăsprezece personaje foarte diferite: Andreas încearcă să se împace cu Eleni, soția sa; Fanis, un actor homosexual, încearcă să își refacă relația cu Marios; surorile Loukia și Niki se ceartă; Irene este jefuită de Nicholas și Dinos...

Katerina Evangelakou a studiat regie de film la Școala de studii de film și televiziune Evgenia Hatzikou. Filmografia sa include o serie de scurtmetraje și lungmetrajele *Iaguaros* / *Jaguar* (1994) și *Tha to metanioseis* / *Think it Over* (2002). Pe lângă acestea a produs și regizat numeroase documentare de televiziune și a scris o poveste pentru copii. Este recunoscută pentru stilul personal de a combina realismul cu observația de tip sociologic și ilustrarea în cheie tragicomică a dilemelor feminine.

Sâmbătă, 9 mai, ora 20:00, Studio

Joi, 14 mai, ora 18:00
Studio

Luni, 11 mai, ora 21:00, MTR

Irlanda

Dambé: The Mali Project / Proiectul Mali

Irlanda, 2008, 94', documentar
artistic, muzical

Regia: Dearbhla Glynn

Imaginea: Patrick Jordan,
Dearbhla Glynn

Montajul: Jim Bruce

Sunetul: Hugh Fox

Cu: Liam O'Maonlai, Paddy

Keenan, Toumani Diabate,
Afel Bocoum, Tartit, Tinariwen,

Ali Farka Touré

Distribuit de: Kmh Film

Film prezentat cu sprijinul Irish Film Institute

O călătorie muzicală fascinantă în inima Africii.

Muzicienii irlandezi Liam O'Maonlai (The Hothouse Flowers) și Paddy Keenan (The Bothy Band) au pornit, în 2006, într-o aventură muzicală în Africa, în Mali. În călătoria lor de peste 3.000 de mile, s-au întâlnit și au colaborat cu muzicieni celebri, cum ar fi Afel Bocoum sau Toumani Diabaté. Călătoria a culminat cu spectacolul pe care l-au dat la cel mai inaccesibil festival de muzică din lume: „Festival au désert”.

Dearbhla Glynn a absolvit Colegiul de Arte Frumoase și Design din Limerick și a început să lucreze ca designer și scenograf pentru teatru, televiziune și film. Pentru primul său documentar, a parcurs 500 de mile în nordul Spaniei, filmând-o pe tânăra artistă Corrina Earlie în pelerinajul său creativ. Rezultatul a fost documentarul *Painting for Miles*. Realizarea celui de-al doilea documentar a însemnat, practic, o odisee de trei ani în deșertul Nevada. Apoi a filmat *The Temple Builder* (2006), un film despre David Best. În Mali a fost pentru prima dată în 2004, pentru *Festival in the Desert*, ocazie cu care s-a îndrăgostit de frumusețea și cultura acestei țări.

Nominalizări: Premiul IFTA pentru cel mai bun documentar artistic, Premiile Irlandeze de Film și Televiziune, 2009.

Spectacol de gală - Brașov, 15 mai

Italia

Il Papa di Giovanna / Tatăl Giovannei / Giovanna's Father

Italia, 2008, 104', dramă, război

Regia: Pupi Avati

Scenariul: Antonio Avati, Pupi Avati

Imaginea: Pasquale Rachini

Montajul: Amedeo Salfa

Muzica: Riz Ortolani

Cu: Silvio Orlando, Francesca Neri,

Ezio Greggio, Alba Rohrwacher, Serena Grandi, Manuela Morabito

Distribuit de: Medusa Distribuzione

În 1938, în Bologna, Giovanna, o adolescentă cu probleme psihice, își ucide, din gelozie, cea mai bună prietenă. Ca urmare, ajunge într-un spital de psihiatrie. În această perioadă de izolare totală, singura persoană care se ocupă de ea este tatăl ei, Michele, cu care fata are o relație specială, din care mama Giovannei, Delia, este exclusă. În timp ce tatăl se mută la Regio Emilia, unde este spitalul psihiatric, mama decide să rămână în Bologna și nu mai vrea să mai știe nimic despre fiica ei. Peste toate aceste întâmplări personale se revarsă apoi și războiul.

Pupi Avati s-a născut în Bologna, în 1938. A regizat primele filme la sfârșitul anilor 1960: *Balsamus, l'uomo di Satana / Blood Relations* (1968), printre puținele filme pentru care nu a scris și scenariul, *Thomas* (1969), apoi *Bordella* (1975) care a șocat unele audiențe, un film horror: *La casa dalle finestre che ridono / The House with Laughing Windows* (1976). A urmat apoi o comedie neagră *Tutti defunti... tranne i morti* (1977). După acesta, a realizat filme de televiziune, între care *Jazz band* (1978) și *Cinema!!!* (1979). Apoi s-a reîntors la cinema și a realizat filme ca *Dancing Paradise* (1982), *Noi tre* (1984), despre o parte a vieții lui Mozart, *Regalo di Natale / Christmas Present* (1986), *Ultimo minuto / Ultimul minut* (1987), *Bix* (1991), nominalizat pentru Palme d'Or, la Festivalul de Film de la Cannes. Alte două filme ale sale, *Magnificat* (1993) și *Il cuore altrove / The Heart is Elsewhere* (2003), au fost nominalizate pentru acest premiu, iar filmul *Il testimone dello sposo / The Best Man* (1998) a fost nominalizat pentru premiul Ursul de aur, la Festivalul Internațional de Film de la Berlin. Pentru premiul Leul de aur, la Festivalul de Film de la Veneția, în afară de *Il Papa di Giovanna*, a mai fost nominalizat și *La seconda notte di nozze* (2005), pe care l-au putut vedea și spectatorii ediției din 2007 a Festivalului Filmului European.

Premii: Leul mic de aur, Premiul Pasinetti și Cupa Volpi, ambele pentru cel mai bun actor (Silvio Orlando) - Festivalul de Film de la Veneția, 2008.

Sâmbătă, 16 mai, ora 18:30
MȚR

Sâmbătă, 9 mai, ora 21:00
MȚR

Lituania

Kolekcioniere / Colectionara / The Collectress

Lituania, 2008, 84', dramă

Regia: Kristina Buožytė

Scenariul: Kristina Buožytė,

Darius Gyls, Bruno Samper

Imaginea: Feliksas Abrukauskas

Montajul: Eimantas Belickas,

Paulius Zavadskis

Muzica: Titas Petrikis

Cu: Gabija Ryskuvienė, Marius Jampolskis, Valda Bickute, Darius Gumauskas, Valerijus Jevsejevas, Darius Petkevicius, Ramunas Cienas, Simona Milutyte

Distribuit de: UAB Tremora

Gailė este logoped. În urma unei traume, își dă seama că nu mai este capabilă să simtă nicio emoție. Pregătind o prezentare video pentru o conferință, simte, în momentul în care se vede pe ecran, emoții înăbușite, mai ales furie. Gailė se hotărăște atunci să înceapă un experiment, cu ajutorul unui bărbat care o filmează în diferite situații care ar putea provoca plâns, râs, furie ș.a.m.d.

Filmul *Colectionara* este lucrarea de master a regizoarei **Kristina Buožytė**. Absolventă a Academiei de Muzică și Teatru din Vilnius, secția Regie film și TV. Kristina Buožytė a realizat până acum o serie de filme de scurtmetraj și a acumulat experiență cinematografică în Suedia și în Spania.

Actrița din rolul principal, **Gabija Ryskuvienė**, a absolvit Academia de Muzică și Teatru din Vilnius în 1994 și are o activitate bogată, atât în teatru, cât și în film și televiziune. A lucrat cu numeroși regizori de teatru lituanieni și ruși și a tradus opere literare și filme din engleză în lituaniană. În 2001, a făcut parte din distribuția coproducției americano-lituaniene *Attila*.

Premii: Cea mai bună regie, Kinoshok - Festivalul deschis de film baltic și din CSI, 2008.

Website: www.collectress.lt

Lituania

Vabzdziu dresuotojas/ Dresorul de purici / The Bug Trainer

Lituania / Polonia / Japonia / Olanda / Finlanda / 2008, 53', documentar

Regia: Donatas Ulvydas, Linas Augutis, Marek Skrobecki

Scenariul: Donatas Ulvydas, Linas Augutis, Jonas Banys

Imaginea: Ramūnas Greičius

Montajul: Audrius Naujalis

Muzica: Linas Rimša

Sunetul: Saulius Urbanavičius

Cu: Gediminas Girvainis (actor), Frații Quay, Gunnar Strøm, Marcin Giżycki, Marina Karaseva, Nikolai Izvolov, Skirmantas Valiulis

Distribuit de: Scanorama

Filmul este o încercare de a-l „decodifica” pe **Ladislav Starewitch**, unul dintre pionierii animației cu marionete, numit „Disney al Europei”, prin prisma propriei sale gândiri artistice, punând laolaltă date biografice, arhive și mărturii ale experților (istorici de cinema, critici, specialiști în animație etc).

Ladislav Starewitch (1882-1965) a trăit și a lucrat în Lituania la începutul secolului XX, apoi s-a mutat în Rusia și ulterior în Franța. În 1910 a șocat publicul cu un film în care a reușit să pună în mișcare mai mulți gândaci, pe care publicul era convins că îi dresase. De asemenea, a fost printre primii care au parodiat industria cinematografică, folosind motivul „film în film”.

Donatas Ulvydas, născut în 1975, în Lituania, a absolvit Academia de Muzică și Teatru din Lituania în 1999, cu specializarea regie de film și producție de film și televiziune. De atunci, a creat mai mult de 150 de reclame și 40 de clipuri muzicale. Pentru o parte dintre acestea a câștigat premii la nivel național. De asemenea, a realizat filme documentare, între care *Foje filme 14* (2000) și *Europokeris* (2002).

Linas Augustis, născut în 1962, în Lituania, a studiat scenografia și arta video la Academia de Arte din Vilnius. Între filmele documentare pe care le-a realizat se află *The Constitution of Lithuania* (2002) și *To Reach a Star* (2003).

Marek Skrobecki, născut în 1951, în Polonia, este specialist în animația cu marionete. A absolvit Academia de Arte și Școala Națională de Film din Polonia (Łódź). Este regizorul filmelor animate *D.I.M.* (1992), *Ichthys* (2005) și a participat la realizarea filmului *Peter and the Wolf* (2007), distins cu numeroase premii. *Peter and the Wolf* a câștigat premiul Oscar pentru cel mai bun scurtmetraj de animație.

Website: www.thebugtrainer.com

Miercuri, 13 mai, ora 18:30
MȚR

Sâmbătă, 9 mai, ora 18:30
MȚR

Macedonia

Jas sum od Titov Veles / Sunt din Titov Veles / I Am from Titov Veles

Macedonia / Belgia / Franța / Slovenia / 2007, 102', dramă

Regia și scenariul: Teona Strugar Mitevska**Imaginea:** Virginie Saint-Martin**Montajul:** Jacques Witta**Muzica:** Olivier Samouillan**Cu:** Labina Mitevska, Ana Kostovska, Nikolina Kujaca, Xhevdet Jasari, Peter Musevski, Mitko Apostolovski, Goran Ilic, Jovica Mihajlovski, Jordan Vitanov**Distribuit de:** Insomnia World Sales

„Filmul este turnat în Macedonia de astăzi, în realitățile sale sociale și culturale. Trei surori luptă împotriva normelor, dar, în același timp, își doresc să fie parte din acestea. Datorită schimbărilor rapide din ultimul deceniu, conflictului, războiului și tranziției economice și politice, multe aspecte negative ale societății noastre au ieșit la iveală. Cele trei surori luptă să-și găsească locul ca femei și cetățeni cu drepturi egale în această lume în deteriorare.” (Teona Mitevska)

Trei surori (Afrodita, Sapho și Slavica) se luptă, fiecare în felul ei, cu destinul, într-un mediu poluat, plin de neglijență și ignoranță. Afrodita, afectată de dispariția mamei și de moartea tatălui, a încetat să vorbească. Sapho, sora mijlocie, caută o viață nouă și este pregătită să facă orice. Slavica, cea mare, lucrează la fabrică și este dependentă de droguri.

Teona Strugar Mitevska a debutat în regie prin filmul *Veta* (2001), care a obținut Mențiune specială la Festivalul Internațional de Film de la Berlin. În 2004, a realizat *Kako ubiv svetec/How I Killed a Saint*, câștigător al premiului Cel mai bun film European la Crossing Europe Film Festival de la Linz, Austria. Despre filmele sale, regizoarea declară: *„Primul meu film, Veta, este despre haos. Al doilea, Kako ubiv svetec/How I Killed a Saint despre confuzie. Sunt din Titov Veles este un film despre sfârșitul unei națiuni.”*

Premii: Cea mai bună regie și Marele premiu - Festivalul Internațional de Film de la Alexandria, 2008; Premiul Panorama estică - Festivalul de Film de Artă, 2008; Camera de argint 300 - Festivalul Internațional de Film Manaki, 2007; Mențiune specială, Cinema Jove - Festivalul Internațional de Film de la Valencia, 2008; Cea mai bună actriță și Premiul special al juriului - Festivalul Cinematografiei Europene de la Lecce, 2008; Premiul special al juriului - Festivalul de Film de la Sarajevo, 2007

Filmul a fost nominalizat la Premiile Academiei Europene de Film 2008 și a fost propunerea Macedoniei pentru Premiile Oscar 2008.

Website: www.sistersandbrothermitevski.com

Macedonia

Senki / Umbre / Shadows

Macedonia, 2007, 130', horror

Regia și scenariul: Milcho Manchevski**Imaginea:** Fabio Cianchetti**Montajul:** David Ray, Martin Levenstein**Muzica:** Ryan Shore**Cu:** Borce Nacev, Vesna

Stanojevska, Sabina Ajrula-Tozija, Salaetin Bilal, Ratka Radmanovic

Distribuit de: Bavaria Film International

Un film care, prin acțiune, imagini și senzațiile pe care le transmite, preia controlul asupra emoțiilor spectatorilor.

Lazar Perkov pare să aibă totul: este un medic de succes, are o soție frumoasă, un copil fericit și o locuință confortabilă. Însă, în realitate, el încearcă tot timpul, din răspuțeri, să se ridice la așteptările mamei și soției. Face asta în fiecare zi, până la un moment dat, când suferă un grav accident de mașină. Pe lângă rănilor care îi pun viața în pericol, Lazar e chinuit și de diverși oameni care apar și dispar, mor și reînvie. La început îi apar numai în vise, dar cu timpul începe să îi vadă și să îi audă și când nu doarme, ceea ce îl face să creadă că acești oameni sunt, de fapt, suflete pierdute care nu și-au găsit odihnă în viața de apoi. Încearcă să-i înțeleagă și să-i ajute, dar, la rândul lui, are nevoie de ajutor.

Milcho Manchevski a studiat tehnica cinematograției și scenariistică în Statele Unite ale Americii. După absolvire (1982), a regizat numeroase filme de scurtmetraj și clipuri muzicale, cel mai cunoscut fiind cel al formației Arrested Development pentru melodia *Tennessee*, pentru care a obținut numeroase premii. Primul său film de ficțiune a fost *Before the Rain* (1994), care a luat în jur de 30 de premii internaționale și a fost nominalizat la premiile Oscar pentru cel mai bun film străin. Manchevski este și fotograf, autor de literatură de ficțiune și jurnalist.

Premii: Medalia de aur pentru excelență pentru cea mai bună muzică de film – Festivalul de Muzică de Film Park City, 2008.

Marți, 12 mai, ora 18:00
Studio

Miercuri, 13 mai, ora 21:00
MTR

Macedonia

Prevrteno / Cu susu-n jos / Upside Down

Macedonia / Croația / Serbia / 2007,
120', dramă

Regia: Igor Ivanov

Scenariul: Venko Andonovski,
Igor Ivanov, după romanul *Papokot na svetot/Navel of the World*
de Venko Andonovski

Imaginea: Tomi Salkovski

Montajul: Igor Andreevski

Sunetul: Tomislav Guscic

Cu: Milan Tocinovski, Sanja Trajkovic, Nicola, Ristanovski,
Ines Bojanic, Jordan Siminov

Distribuit de: Sektor Film Skopje

Un film întunecat, dur și fără compromisuri despre degradarea vieții personale, dar și a întregii societăți.

„La romanul lui Venko Andonovski m-a atras atmosfera. Este vorba despre o reminiscență, un déjà vu, ceva ce am experimentat cu toții, dar nu ne dăm seama când și unde”. (Igor Ivanov)

Jan este un romantic incurabil, dar și un veșnic nemulțumit, care face mult rău atât celor din jur, cât și lui însuși. Deși a fost un student bun, ba chiar și un talentat artist de circ, lumea în care trăiește îl împinge spre un stil de viață care pare că-l duce, inevitabil, la autodistrugere. Totul în jur este degradant, chiar și dragostea.

Igor Ivanov a studiat filosofia. Cariera cinematografică și-a început-o în 1993. La început a regizat o serie de filme de televiziune, iar în următorii aproximativ zece ani a realizat mai multe documentare și filme de scurtmetraj. Unul dintre ele, *Bubački / Bugs* (2004) a fost distins cu premiul Leopardul de aur la Festivalul de la Locarno.

Premii: Mențiune specială – Festivalul Internațional de Film de la Pécs, 2008.

Website: www.prevrteno.com.mk

Olanda

HannaHannaH

Olanda, 2007, 77', comedie romantică

Regia: Annemarie van de Mond

Scenariul: Rob Bloemkolk,
Annemarie van de Mond

Imaginea: Jan Vancaille

Montajul: Herman P. Koerts

Muzica: Jurre Haanstra

Cu: Maria Kraakman, Barry Atsma, Luciano Balestra, Kees Boot,
John Buijsman, Eva Damen

Distribuit de: A-Film Distribution

Hannah are șase frați. Dintre toți, ea este cea mai rebelă. Încearcă să se sustragă de la pregătirile pentru aniversarea căsătoriei părinților, dar, printr-o încercătură, ajunge la o reuniune de familie însoțită de noul ei iubit, Victor, care devine astfel imaginea ginerelui ideal. Hannah percepute inițial relația lor drept una pasageră, dar, în interacțiunea cu numeroasa ei familie, cunoaște noi aspecte ale personalității lui Victor și nu e sigură ce să facă.

Annemarie van de Mond a absolvit Școala de Teatru din Maastricht în 1989. După ce, timp de mai mulți ani, a lucrat în teatru, a început activitatea în cinematografie ca asistent de regie și asistent de platou. A lucrat în Olanda, cu regizori precum Mike van Diem, Jean van de Velde, Willem van de Sande Bakhuyzen și Dick Maas și pe plan internațional cu regizorul Wes Anderson. În 1999, a regizat primul său film, o dramă, iar în 2003 a realizat filmul de scurtmetraj *Beet / Bite*, care a fost propunerea Olandei la Premiul Oscar pentru cel mai bun film de scurtmetraj.

Nominalizări: Golden Calf pentru cel mai bun actor într-un rol secundar (Barry Atsma) – Festivalul Olandez de Film, 2007; Premiul publicului – Festivalul de film de la Utrecht, 2007.

Vineri, 8 mai, ora 20:00
Studio

Sâmbătă, 9 mai, ora 19:30
MȚR

Polonia

Rezerwat / Rezervația / Preserve

Polonia, 2007, 100', comedie

Regia: Łukasz Palkowski

Scenariul: Łukasz Palkowski,
Marcin Kwaśny

Imaginea: Paweł Sobczyk

Montajul: Paweł Witecki

Muzica: Sebastian Krajewski

Cu: Marcin Kwaśny,
Sonia Bohosiewicz,
Grzegorz Palkowski, Artur Dziurman,
Tomasz Karolak

Distribuit de: Paisa Films

O comedie dulce amară care le permite spectatorilor să arunce o privire asupra unei zone fascinante din Varșovia, altfel inaccesibilă. Este o poveste despre prietenie, despre oameni obișnuiți, autentici, cu un simț al moralității foarte dezvoltat, cu principii, care devin exotici de îndată ce sunt scoși din propria comunitate.

După ce iubita sa îl alungă din casă, fotograful Marcin Wilczyński se mută în cartierul Praga din Varșovia, locuit mai ales de bețivi și delincvenți. La solicitarea proprietarului, care vroia să demonstreze consiliului local că imobilele se află într-o stare deplorabilă și că ar trebui dărâmate, Marcin începe să-și fotografieze vecinii și locuințele lor insalubre. Pe măsură ce se implică, devine atras în mod irevocabil de acea lume ermetică și fascinantă.

Łukasz Palkowski s-a născut în 1976 la Varșovia. A lucrat ca asistent de regie în filmele lui Maciej Pieprzycza, Krzysztof Lang și Jan Kidawa-Blonski. În 2004 a realizat scurtmetrajul *Our Street*, după o poveste de Jan Himilbach. *Rezervația* reprezintă debutul lui în lungmetraj.

Premii: Cel mai bun regizor debutant, cel mai bun montaj, cea mai bună actriță în rol secundar, Premiul criticii – Festivalul filmului polonez, 2007.

Website: www.rezerwat.paisafilms.pl

Polonia

Pora Umierac / E timpul să mor / Time to Die

Polonia, 2007, 104', dramă

Regia și scenariul: Dorota Kędzierzawska

Imaginea: Arthur Reinhart

Montajul: Dorota Kędzierzawska,
Arthur Reinhart

Muzica: Włodek Pawlik

Cu: Danuta Szaflarska, Krzysztof Globisz, Marta Waldera, Patrycja Szewczyk,
Agnieszka Podsiadlik, Piotr Ziarkiewicz, Kamil Bitau

Distribuit de: Kid Film

Dorota Kędzierzawska deschide o fereastră către viața și anxietățile unei femei singure care-și așteaptă sfârșitul. O poveste alb-negru despre trecutul care nu poate fi recuperat și despre renunțarea la lucrurile pe care le posezi, înainte ca ele să te posedze pe tine.

E timpul să mor este povestea bătrânei Aniela, proprietara unui conac, frumos odinioară, acum în paragină. După mulți, mulți ani, își vede visul împlinit – redevine stăpâna propriei sale case atunci când pleacă ultimul chiriaș, care fusese mutat forțat de către comuniști, după cel de-al doilea război mondial. Dar acest frumos și mult așteptat moment este departe de ceea ce sperase ea. Unicul său fiu nu vrea să se mute înapoi cu ea și nici nu este dispus să investească în renovare. Izolată în casa enormă, Aniela vorbește frecvent cu câinele său care-i ține companie. Ea trebuie să facă față nu numai prezentului, ci și trecutului. Viața ei este un câștig sau o pierdere?

Dorota Kędzierzawska s-a născut la Łódź și a studiat cinematografia. A regizat mai multe scurtmetraje: *Agnieszka* (1980), *The Egg* (1982), *Beginnings* (1983) și *Gucia* (1985), filmul de televiziune *The End of the Word* (1988) și lungmetrajele: *Devils*, *Devils* (1991), *Crows* (1994), *Nothing* (1998), *I Am* (2005) și *Time to Die* (2007). Scenariul ultimului său film a fost scris special pentru actrița Danuta Szaflarska, care avea 91 de ani în momentul filmărilor.

Premii: Premiul publicului (Holter) – Festivalul Internațional de film de la San Francisco, 2008; Premiul publicului, Mențiune specială din partea juriului – Festivalul de film de la Trieste, 2008; Premiu special – Festivalul filmului polonez la New York, 2008; Premiul publicului, Premiul pentru cea mai bună actriță și cel mai bun sunet, Premiul Presei – Festivalul filmului polonez, 2007; Premiul Golden Eagle pentru cea mai bună actriță – Premiile Academiei Poloneze de Film, 2008.

Website: www.kidfilm.pl

www.poraumierac.pl

Joi, 14 mai, ora 21:00
MTR

Sâmbătă, 16 mai, ora 22:00
Studio

Portugalia

Goodnight, Irene

Portugalia, 2008, 98',
comedie dramatică

Regia și scenariul:
Paolo Marinou-Blanco
Imaginea:
Miguel Sales Lopes
Montajul:
Vanessa Pimentel,
Pedro Ribeiro, Paolo
Marinou-Blanco

Muzica: Jaroslaw Bester, Carlos Bica
Cu: Robert Pugh, Nuno Lopes, Rita Loureiro
Distribuit de: Films do Tejo

Un film despre pierderi, alienare, vindecare, care încearcă să ne convingă că a trăi înseamnă mai degrabă a căuta decât a găsi și că lucrurile frumoase ne pot surprinde în orice moment.

Alex este un bătrân singuratic, care a eșuat ca actor și care duce o viață singuratică. Bruno, un tânăr lăcătuș, își petrece mare parte a timpului intrând prin efracție în casele oamenilor și arhivând imaginile pe care le înregistrează. Amândoi nutresc o obsesie pentru Irene, o tânără pictoriță atractivă. Într-o zi Irene dispare fără urmă... Alex și Bruno își unesc forțele pentru a descoperi ce s-a întâmplat cu ea, și astfel cei doi singuratici se împrietenesc. Când descoperă că Irene ar putea fi în pericol, cei doi pun la cale un plan de salvare. Dezamăgiți după călătoria care se dovedește a fi inutilă, pe drumul de întoarcere au o revelație – fără Irene, aventura lor nu ar fi fost posibilă.

Paolo Marinou-Blanco este jumătate grec, jumătate portughez, s-a născut la New York și a studiat filosofie, istorie, literatură și regie la diverse universități din Europa. A regizat două scurtmetraje și un documentar și a fost director de imagine pentru alte cinci scurtmetraje și un documentar. *Goodnight, Irene* reprezintă debutul său în lungmetraj.

Premii: Premiul Narrative Feature pentru cel mai bun film și cel mai bun regizor – Festivalul de film de la New Orleans, 2008; Premiul Silver Rosa Camuna pentru cel mai bun regizor – Festivalul de film de la Bergamo, 2008.

Website: www.goodnight-irene-film.com

România

Cea mai fericită fată din lume / The Happiest Girl in the World

România, 2009, 100', dramă

Regia: Radu Jude
Scenariul: Radu Jude, Augustina Stanciu
Imaginea: Marius Panduru
Montajul: Cătălin F. Cristuțiu
Sunetul: Tiți Fleancu
Cu: Vasile Muraru, Andreea Boșneag,
Violeta Haret Popa, Șerban Pavlu,
Andi Vasluianu
Distribuit de: Rolmage 2000

„La drept vorbind, nu mi-a fost niciodată prea clar despre ce este acest film. Mi s-a părut inițial că e despre foarte multe lucruri. Despre cum se raportează oamenii la ideea de bine. Despre compromisuri și despre minciună. Despre cum limbajul filmului poate fi folosit pentru a minți. Despre ce înseamnă să fii un adolescent speriat și să nu ai curajul să te opui până la capăt părinților tăi. Despre cum e să fii părinte și să trebuiască să profiți de propriul copil pentru a-ți îndeplini planurile de viață. Despre negociere. Despre fericire, tristețe și consum. Despre capitalism. Despre cum se înserează în Piața Universității, vara. Găsisem și un proverb românesc absolut oribil care rezuma ceva din filozofia filmului: „Frate, frate, dar brânza-i pe bani.” Văzând filmul încheiat, nu știu câte din lucrurile de mai sus au rămas. Nu știu dacă filmul e bun sau prost. Sper doar că cine va vedea filmul va găsi în el ceva care să aibă sens și care să-l emoționeze.” (Radu Jude)

Având la bază întâmplări reale, filmul spune povestea unei adolescente, Delia, care a câștigat o mașină în urma unei campanii promoționale. Delia vine la București împreună cu părinții pentru a filma un testimonial – dovada că premiul și câștigătorul există cu adevărat. În timpul filmării, Delia trece prin discuții aprinse cu părinții care au decis să vândă mașina, în ciuda dorinței ei de a o păstra. Ceea ce părea să fie un eveniment norocos se dovedește o situație dureroasă, în urma căreia relațiile din familie vor fi reanalizate, atât de „fericita” câștigătoare, cât și de părinții ei.

Radu Jude s-a născut în București, în 1977 și a studiat regia. A lucrat ca asistent de regie pentru filme precum *Moartea domnului Lăzărescu* (regia Cristi Puiu), *Amen* (regia Costa Gavras) sau *Vacuums* (regia Luke Creswell & Steve McNicholas). Radu Jude a regizat câteva scurtmetraje, printre care se numără *Wrestling* (selectat în peste 20 de festivaluri internaționale), *The Black Sea* (2004), *Dimineața* (2007), *Alexandra* (2007), *Lampa cu căciulă* (2006) – cel mai premiat scurtmetraj românesc din toate timpurile. *Cea mai fericită fată din lume* reprezintă debutul lui în lungmetraj.

Premii: Premiul CICA – Festivalul Internațional de film de la Berlin, 2009; Premiul FIPRESCI – Festivalul de film de la Sofia, 2009.

Premieră - Cinema Pro, 8 mai
Spectacol de gală - Iași, 28 mai

Duminică, 17 mai, ora 18:00
Studio

Miercuri, 13 mai, ora 20:00
Studio

România

Elevator

România, 2008, 85', comedie dramatică

Regia, imaginea, montajul:

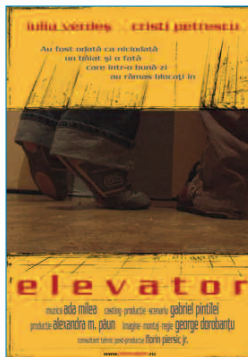
George Dorobanțu

Scenariul: Gabriel Pintilei

Muzica: Ada Milea

Cu: Cristi Petrescu, Iulia Verdeș

Distribuit de: Asociația Film România

Un băiat și o fată vor să se izoleze de restul lumii pentru un timp, și ajung într-o fabrică dezafectată de la periferia orașului. Aici cad în capcana propriei intenții de a se rupe de oameni, și rămân blocați în liftul de marfă, care inițial le păruse foarte potrivit pentru aventura lor. Acum nu e nimeni în jur să-i audă, și nimeni nu știe că sunt aici. Printre tentativele numeroase de a scăpa și momentele tensionante care le marchează fiecare eșec, ei au de înfruntat și ideea terifiantă că întregul univers e acum redus pentru ei la o cutie mai mică decât o încăpere.

George Dorobanțu are 35 de ani și a absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrîn” din Constanța în 1999. A navigat ca ofițer în marina comercială până în 2005. Scenariul *Donna Morgana*, scris în colaborare cu Alexandra M. Păun, a fost selectat în decembrie 2005 de TVR în cadrul concursului de lungmetraje. În 2006 a filmat videoclipul *Hai!* pentru trupa Aliaj. În afară de mediumtrajul (neterminat) *Fade Out*, a mai filmat scurtmetrajul *Guru/Kiddo* (în 2007), inclus în proiectul *Bani* (inițiat de Florin Piersic Jr). *Elevator* este primul lui lungmetraj, după scenariul lui Gabriel Pintilei, bazat pe piesa de teatru omonimă, filmat în toamna lui 2005 în condiții *low-budget* și finalizat în toamna lui 2007. În prezent pregătește al doilea său lungmetraj independent.

Premii: Premiul pentru debut în filmul românesc – Festivalul TIFF, Cluj-Napoca, 2008; Premiul Fresh Generation – Fresh Film Fest, Cehia, 2008; Premiul publicului – Festivalul de film pentru copii și tineret de la Auburn, Australia 2008; Premiul Gopo pentru „Tânără Speranță” – Premiile Gopo, 2009; Premiul pentru montaj – Premiile UCIN, 2009.

Website: www.elevator.ro/

Spectacol de gală - Brașov, 15 mai

Joi, 14 mai, ora 18:30
MTR

România

Călătoria lui Gruber / Gruber's Journey

România, 2008, 97', dramă

Regia: Radu Gabrea

Scenariul: Răzvan Rădulescu,
Alexandru Baci

Imaginea: Dinu Tănase

Montajul: Melania Oproiu

Muzica: Petru Mărgineanu

Cu: Florin Piersic Jr., Claudiu Bleonț,
Răzvan Vasilescu, Colin Buzoianu,
Marcel Iureș, Udo Schenk

Distribuit de: Transilvania Film

Película este inspirată din cartea Mănușile roșii de Eginold Schlattner.

Călătoria lui Gruber pornește de la aventurile lui Curzio Malaparte, corespondent de război pe lângă trupele Wehrmachtului, prieten cu Mussolini. Ajuns la Iași, aproape de linia frontului și suferind din cauza unei alergii, acesta este în căutarea unui medic evreu, Gruber, ce pare să fi dispărut din oraș. Când este pe punctul de a renunța la căutări și de a se împăca cu ideea ca Josef Gruber este mort, Malaparte primește la hotel vizita colonelului Niculescu-Coca, care îi aduce o veste neașteptată.

Radu Bartholomeu Gabrea (1937, București) este regizor și scenarist. Radu Gabrea a debutat în 1969 cu filmul de lungmetraj *Prea mic pentru un război atât de mare*. Filmul, realizat după un scenariu de D.R. Popescu, a fost premiat la Festivalul de la Locarno 1970. În 1970 a realizat primul serial de televiziune din România: *Urmărirea*. Intervenția cenzurii asupra următorului său film - *Dincolo de nisipuri*, realizat în 1973, l-a determinat să emigreze în Germania, țara de origine a mamei sale.

Din filmografia sa mai fac parte: *Nu te teme, Jacob!* (1981), *Un bărbat ca Eva* (1984), *Ein Unding der Liebe* (1988), *Rosenemil - O tragică iubire* (1993), *Struma* (2000), *Noro* (2002), *Moștenirea Goldfaden* (2004) și *Cocoșul decapitat* (2008) - ecranizare după romanul omonim al lui Eginold Schlattner.

Joi, 14 mai, ora 20:00
Studio

Rusia

Kipyatok / Clocot / Boiling Water

Rusia, 2008, 98' dramă

Regia și scenariul: Tatyana

Firsova

Imaginea: Victor Shestopero

Montajul: Vincent Devot,

Hristo Todorov

Sunetul: Alexandr Sambursky

Cu: Svetlana Lebedeva, Sergei

Latkyunkin, Irina Senotova,

Constantin Milovanov,

Alexandr Vasilevski,

Larisa Korshunova,

Svetlana Gorchinskaya, Tatyana Golovanova

Un film despre puterea dragostei și despre consecințele ei asupra destinului personal. Și un posibil răspuns la întrebarea: câte poate răbda dragostea?

Galina este casieră la supermarket și se îndrăgostește de un student. Ea vede în asta o scăpare de nenorocirile din familie. Studentul este fericit, pentru că îl ajută să scape de mama sa, foarte severă. Dar, pentru a-și rezolva problemele materiale, fură produse din magazin, în timp ce Galina lucra la casă. Când cei doi sunt prinși, ea își asumă toată vina și ajunge la închisoare. Va rezista dragostea lor acestor încercări?

Tatyana Firsova a lucrat mai întâi ca profesor de fizică, după ce a absolvit Institutul de pedagogie din Kiev (Ucraina). A absolvit apoi cursurile superioare de scenariu și regie de pe lângă Comitetul de Stat pentru Cinematografie al U.R.S.S., cu specializarea de scenarist. A scris scenarii pentru o serie de filme și seriale, cum ar fi *Aeroport* (2005). În cinematografie, a debutat cu filmul *Ptitsy nebesnye* (2007), un film despre un fost director de fabrică și o fostă directoare a unui institut științific, care nu-și mai găsesc locul în lumea de astăzi.

Premii: Cea mai bună imagine, Festivalul de film din țările CSI, Letonia, Lituania, Estonia „Kinoshock”, 2008.

Rusia

Gore umu, ili Eisenstein / Meyerhold: dvoynoy portret / Eisenstein și Meyerhold: un dublu portret în interiorul unei epoci / "Woe to Wit", or Eisenstein and Meyerhold: A Two-Fold Portrait in the Interior of the Epoch

Rusia, 2003, 65', documentar

Regia: Galina Evtușenko

Scenariul: Lev Roshal

Imaginea: Alexander Dolgin

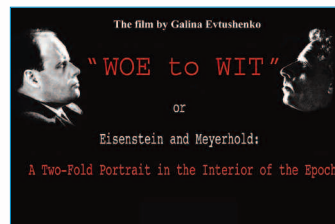
Montajul: Ilya Ivanov

Muzica: Serghei Prokofiev, Dmitri Șostakovici, Maurice Ravel

Cu: Yuri Belayev (narrator),

Alexander Galin, Sergei Yursky, Oxana Pototskaya

Distribuit de: Rose Film Studio

Filmul urmărește să capteze esența umană din viețile a doi maeștri, reconstruindu-le biografiile, inclusiv o serie de aspecte necunoscute până acum, cu ajutorul unor documente de arhivă, fotografii, cronici, caricaturi și al memoriilor celor doi. Stilul filmului nu este al unei simple narațiuni, ci, mai degrabă, al unui spectacol de teatru.

Serghei Eisenstein și Vsevolod Meyerhold au fost două personalități marcante pentru cinematografia și teatrul din Rusia. Motivul pentru care cei doi mari maeștri sunt prezentați în același film este că amândoi provin din Germania (Meyerhold era evreu, iar Eisenstein de origine lituaniană). Exclus, în tinerețe, din cercul lui Meyerhold, al cărui student fusese, Eisenstein îl descria pe profesorul său ca „divin”. Și scria asta în 1946, în vremuri în care era periculos să se pronunțe numele lui Meyerhold, care fusese arestat în 1939.

Serghei Eisenstein (1898-1948) a fost regizor de cinema. Tehnica sa inovatoare de montaj a fost sursa de inspirație a multor cinești. Între cele mai cunoscute filme ale sale se află *Stachka/Greva* (1924), *Bronenosets Potyomkin/Cruciaștorul Potemkin* (1925), *Aleksandr Nevskiy* (1938) și două filme despre Ivan cel Groaznic.

Vsevolod Meyerhold (1874-1940) a fost actor, teoretician și director de teatru. În punerile sale în scenă, a abordat prezentări moderne, inovatoare. La sfârșitul anilor '30, opera i-a fost interzisă și a fost arestat de regimul sovietic, fiind executat în 1940.

Mărti, 12 mai, ora 21:00
MȚR

Mărti, 12 mai, ora 19:30
MȚR

Rusia

Polustanok / Ultima haltă / The Last Station

Rusia, 2008, 52', documentar

Regia: Galina Evtușenko, Lev Grișin

Scenariul: Alexandr Basov

Imaginea: Leonid Kakazol

Montajul: Natalia Voitsehovitci

Sunetul: Maxim Șulga, Dmitri Ilugdin

Cu: Alexandr Basov (narrator),

Galina Evtușenko (narrator)

Distribuit de: Rose Film Studio

Acest film dezvăluie multe aspecte necunoscute până acum și arată fotografii originale, repovestind astfel ultima experiență a scriitorului rus Lev Nikolaevici Tolstoi.

La începutul lunii noiembrie 1910, scriitorul Lev Tolstoi (1828-1910) moare, pe neașteptate, într-o mică gară de provincie din Astapovo. Nu se știe unde urma să plece. În perioada respectivă avea, pe de o parte, faimă și bogăție, dar, în același timp, dorea să își trăiască viața după propriile principii. Își părăsise de curând soția (Sofia) și proprietatea de familie de la Iasnaia Poliana, unde își petrecuse cea mai mare parte a vieții. Dar de ce voia să scape? Și încotro se îndrepta?

Galina Evtușenko este regizor, documentarist și producător de filme. Din filmografia sa fac parte, pe lângă cele două documentare incluse în programul Festivalului, *Nu-ka otnimi ili fantiki Krasnogo Oktyabrya / Try and Snatch it away! or Bonbon wraps of Red October* (2003), *I nikto ne znaet / Nobody will know...* (2004), *Cherdachnaya istoria / The Attic Story* (2005), *Novye vremena, ili birzha nedvizhimosti/Immovable Property Exchange* (2008) ș.a.m.d.

Slovacia

Slepé lásky / Iubiri oarbe / Blind loves

Slovacia, 2008, 77', documentar

Regia: Juraj Lehotský

Scenariul: Juraj Lehotský,

Marek Leščák

Imaginea: Juraj Chlpík

Montajul: František Kráhenbiel

Distribuit de: Film Distribution Artcam

Iubiri oarbe este un document poetic și plin de duioșie despre relațiile unor oameni nevăzători. Documentarul dezvăluie noi dimensiuni ale înțelesului pe care îl are fericirea și examinează formele inedite pe care iubirea le ia în lumea nevăzătorilor.

Documentarul este compus din patru povești de viață. În primul episod intrăm în viața lui Peter, profesor de muzică, înzestrat nu numai cu ureche muzicală, ci și cu o imaginație admirabilă. Povestea de dragoste a lui Miro, un rom nevăzător, cu Monica, o fată cu rămășițe de vedere, ai cărei părinți nu-și doresc această relație, ia dimensiunea unei drame aproape antice. Dragostea Elenei și a lui Laco se transformă în dragoste părintească față de copilul pe care cuplul îl așteaptă cu nerăbdare. În ultimul episod, o fată de 14 ani – Zuzka – caută prima sa dragoste pe internet, dar ascunde că este nevăzătoare.

Juraj Lehotský (n. 1975) a studiat fotografia la Liceul de Artă Plastică și Design și ulterior regie de film documentar la Academia de Artă din Bratislava. A realizat mai multe filme documentare: *Tichý svet Jožka Baláža / Silent World of Jožka Baláža* (1995), *Budeme mat' výkony, budeme mat' diplomy / With Enough Effort We'll Have Diplomas* (1996), *Pohreb je vlastne premiéra / A Funeral is Actually a Premiere* (1997), *Nechcené deti / Unwanted Children* (1998), *Dvojčky / Twins* (1999), *Nevedel som, že ťa budem mat' tak rád / I Wouldn't Tell I would Love You so Much* (2000), *Rozhovor / Interview* (2001), videoclipuri, spoturi și campanii de publicitate în scopuri caritabile.

Premii: Premiul pentru scenariu – Festivalul Tibor Vichta, 2008; Premiul Art Cinema CICA – Festivalul de film de la Cannes, 2008.

Website: www.blindloves.com

Mărti, 12 mai, ora 18:30
MTR

Sămbătă, 9 mai, ora 18:00
Studio

Slovenia

Instalacija ljubezni / Instalația iubirii / Installation of Love

Slovenia, 2007, 96', comedie dramatică

Regia: Maja Weiss**Scenariul:** Zoran Hočevan, Maja Weiss**Imaginea:** Bojan Kastelic**Montajul:** Peter Braatz**Muzica:** Chris Eckman**Cu:** Bernarda Oman, Igor Samobor, Brane Završan, Branko Jordan, Desa Muck

„O poveste despre căutarea iubirii sau despre cum se poate redescoperi dragostea în viața noastră – dragostea în sensul ei larg. Instalația iubirii este o satiră ne bună și bizară, construită sub forma unui film în film, care glorifică iluziile de orice fel: romantice, artistice, cele de la început și cele de pe urmă. Acesta este manifestul meu de iubire pentru arta de a face film.” (Maja Weiss)

Mojca este o femeie de vârstă medie, elegantă și plictisită, mamă a doi copii, mare admiratoare și colecționară de opere de artă, acum căsătorită cu Vasko, un înstărit vânzător de carne. Veșnic în căutarea iubirii și pasiunii, îl redescoperă pe Miloš, fostul ei iubit din adolescență, acum un faimos artist video. Fără să-și dea seama, Mojca devine obiectul unei noi instalații video pe care Miloš o pregătește cu ajutorul fiicei Mojcai. Vânătoarea ei după dragoste devine o aventură pentru orice persoană implicată în film, inclusiv pentru echipa de filmare.

Maja Weiss s-a născut în 1965, a studiat regia la AGRFT, Ljubljana și este printre puținii regizori sloveni care se bucură de succes în afara țării, filmele ei abordând teme precum granițele, relația mamă-fiu, sexul, laicitatea și catolicismul. *Instalația iubirii* este al doilea lungmetraj, după *Guardian of the Frontier*, cu care a câștigat Premiul Manfred Salzgeber pentru cel mai inovativ film la Berlinale, în 2002. Maja a realizat peste 30 de documentare, scurtmetraje și mediummetraje și este membru al Academiei Europene de Film.

Premii: Premiul Vesna pentru cel mai bun actor în rol secundar; Mențiune specială – Festivalul de film de la Trieste, 2008.

Spania

Las 13 rosas / 13 trandafiri / 13 Roses

Spania, 2007, 132', dramă

Regia: Emilio Martínez-Lázaro**Scenariul:** Emilio Martínez-Lázaro, Pedro Costa**Imaginea:** José Luis Alcaine**Montajul:** Fernando Pardo**Muzica:** Roque Baños**Cu:** Pilar Lopez de Ayala, Verónica Sánchez, Marta Etura, Félix Gómez, Fran Perea**Distribuit de:** Televisión Española

Filmul spune povestea a 13 femei care au fost condamnate la moarte de către un tribunal militar pentru niște crime pe care nu le-au comis. Soarta le este pecetluită în momentul în care doi ofițeri militari franchiști și o femeie au fost omorâți într-un atac al revoluționarilor de stânga. Drept pedeapsă, regimul ordonă executarea unor prizonieri (48 de bărbați și 13 femei), deși aceștia nu aveau nicio legătură cu acel plan. Cele 13 femei erau deja în închisoare la momentul asaltului, fiind arestate la sfârșitul războiului civil pentru că erau simpatizante ale republicii spaniole. Au fost supuse unor interogatorii și torturii crâncene, după care au fost executate, pe 5 august 1939.

Madrid, 1939. Filmul are la bază un caz real, un capitol dramatic din istoria Spaniei, care se desfășoară pe fundalul intrării în oraș a trupelor franchiste.

Emilio Martínez-Lázaro a realizat primul său scurtmetraj *The Circumstances of the Miracle*, în 1968. L-a reeditat în 1972 și l-a redenumit *The Road to Heaven*. Primul lungmetraj, *Blood Cake* (1971), este urmat de *What Max Said* (1978), cu care a câștigat Ursul de Aur la Berlin.

Premii: Cea mai bună coloană sonoră, cel mai bun actor în rol secundar, cele mai bune costume, cea mai bună imagine – Premiile Goya, 2007; Cea mai bună actriță debutantă – Premiile Turia, 2008.

Website: www.las13rosas.com

Luni, 11 mai, ora 18:00
Studio

Duminică, 10 mai, ora 18:30
MTR

Spania

Siete mesas de billar francés / 7 mese de biliard / Seven Billiard Tables

Spania, 2007, 113', comedie dramatică

Regia: Gracia Querejeta

Scenariul: Gracia Querejeta, David Planell

Imaginea: Ángel Iguácel

Montajul: Nacho Ruiz Capillas

Muzica: Pascal Gaigne

Cu: Blanca Portillo, Maribel Verdú, Amparo Baró, José Luis García Pérez, Víctor Valdivia, Enrique Villén, Ramón Barea, Jesús Castejón

Angela și fiul său Guille pornesc într-o călătorie atunci când află că Leo, tatăl Angelei, s-a îmbolnăvit. Până să ajungă cei doi, Leo moare. Ulterior, Charo, amanta lui Leo, le povestește cât de neprofitabilă este afacerea acestuia – o sală cu șapte mese de biliard. Charo este convinsă că singura cale de a plăti datoriile este să vândă locul respectiv. Curând, Angela află că soțul său a dispărut în circumstanțe misterioase. În aceste condiții dureroase, Angela încearcă să meargă mai departe și să-și refacă viața. Astfel, primul lucru pe care îl face este să-și pună la bătaie toate economiile pentru a repune pe picioare sala de biliard.

Gracia Querejeta s-a născut la Madrid în 1962 și are studii în istorie antică. În 1987 scrie și regizează primul ei scurtmetraj – *Tres en la marca*, după care lucrează la documentarul *El viaje del agua* (1990) și la câteva producții pentru televiziune. În 1992 regizează primul lungmetraj – *A Passing Season* – selecționat în numeroase festivaluri, urmat de *Robert Rylands' Last Journey* (1995), *By my Side Again* (1999) și *Hector* (2004).

Premii: Premiul juriului pentru cel mai bun scenariu, Silver Shell pentru cea mai bună actriță – Festivalul de film de la San Sebastián, 2007; Cea mai bună actriță, cea mai bună actriță în rol secundar – Premiile Goya, 2008.

Website: www.sietemesas.com

Suedia

Förortsungar / Puștii de cartier / Kidz in da hood

Suedia, 2006, 96', dramă

Regia: Catti Edfeldt, Ylva Gustavsson

Scenariul: Ylva Gustavsson, Hans Renhäll

Imaginea: Jallo Faber

Montajul: Roger Sellberg

Muzica: Fabian Torsson

Cu: Gustav Skarsgård, Beylula Kidane Adgoy, Jennifer Brown, Embla Hjulström, Dogge Doggelito, Sanna Ekman

Distribuit de: Trust Film Sales

Plasat într-o atmosferă sumbră, filmul explorează aspecte sociale serioase, de la responsabilitate, nefericire, șomaj, loialitate, până la greutățile refugiaților, fără să alunece în sentimentalisme ieftine sau în note dramatice.

Puștii de cartier spune povestea impresionantă a unei fete de 9 ani – Amina – și a bunicului său, refugiați africani, cărora le-a fost refuzat permisul de ședere și au petrecut ultimii 3 ani pe străzile Stockholmului. Amina este un copil inteligent dar necăjit, a cărui viață se transformă într-un joc crud și haotic pentru supraviețuire, după ce bunicul ei moare, iar ea trebuie să facă față serviciilor sociale și vecinilor curioși. Îl întâlnește însă pe Johan, un punkrocker cu inima largă, care își asumă rolul părintelui responsabil.

Ylva Gustavsson a absolvit Școala de Film de la Stockholm și a studiat regia la Institutul de Teatru. A cântat într-o formație de punk rock, a scris și produs numeroase filme (documentare și scurtmetraje) printre care *Nightwalk* (1998). *Puștii de cartier* reprezintă debutul său în lungmetraj.

Catti Edfeldt a intrat în lumea filmului încă din copilărie, ca actriță, după care a lucrat ca director de casting. Din filmografia sa fac parte *Dancing Feet* (1994), *Eve & Adam* (2001) și câteva producții de televiziune.

Premii: Premiul publicului – Festivalul de film Cinekid, Amsterdam, 2007; Cel mai bun regizor, cel mai bun film, cel mai bun scenariu, cea mai bună muzică, cel mai bun actor – Premiile Suedeze de film, Guldbagge, 2007.

Marti, 12 mai, ora 20:00
Studio

Duminică, 17 mai, ora 20:00
Studio

Turcia

Mutluluk / Fericire / Bliss

Turcia / Grecia, 2007, 126', dramă

Regia: Abdullah Oğuz

Scenariul: Kubilay Tunçer,
Abdullah Oğuz, Elif Ayan, Sirri Sureyya
Onder, Zülfü Livaneli

Imaginea: Mirsad Herović

Montajul: Levent Çelebi,
Abdullah Oğuz

Muzica: Zülfü Livaneli

Cu: Talat Bulut, Özgü Namal, Murat Han

Distribuit de: Intramovies

Filmul este o adaptare după romanul cu același nume al lui Zülfü Livaneli și prezintă povestea unor oameni aflați în căutarea libertății și fericirii, care se zbat pentru o a doua șansă în viață, încercând să-și depășească destinul.

Tânăra Meryem este violată, iar tradiția locului cere ca ea să fie omorâtă pentru a salva onoarea familiei. Cemel, fiul căpeteniei satului, primește această misiune, dar se răzgândește în ultimul moment. Cei doi fug și sunt urmăriți de localnici. Din fericire, întâlnesc un om carismatic, İrfan, fost profesor universitar, care pleca într-o călătorie pe mare și căuta echipaj. İrfan fuge și el de ceva din trecutul său – un mariaj ratat și o viață searbădă. Cei trei pornesc într-o călătorie care le va schimba existența.

Abdullah Oğuz este actor, scenarist, regizor și producător. Din filmografia sa fac parte: *Sicak* (2008), *O şimdi Mahkum* (2005), *Asmalı Konak: Hayat* (2003) și serialele de televiziune *Etağfurullah Yokuşu* (2003), *Karaoğlan* (2002), *90-60-90* (2001), *Son söz sevginin* (1993).

Premii: Cel mai bun actor, cea mai bună actriță, cel mai bun machiaj, cea mai bună muzică, cel mai bun sunet – Festivalul de film Golden Orange, Antalya, Turcia, 2007; Premiul special al juriului – Festivalul Internațional de film Kerala, India, 2007; Premiul Publicului – Festivalul Mediteranean de Film de la Montpellier, Franța, 2007.

Website: www.mutlulukfilm.com

Turcia

Üç Maymun / Cele trei maimuțe / Three monkeys

Turcia / Franța / Italia, 2008, 109', dramă

Regia: Nuri Bilge Ceylan

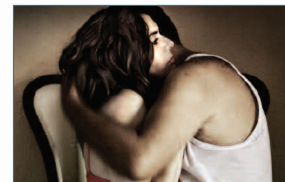
Scenariul: Ebru Ceylan, Ercan Kesal,
Nuri Bilge Ceylan

Imaginea: Gökhan Tiryaki

Montajul: Ayhan Ergürel, Bora Gökşingöl, Nuri Bilge Ceylan

Cu: Yavuz Bingöl, Hatice Aslan, Ahmet Rifat Şungar, Ercan Kesal, Cafer Köse

Distribuit de: Pyramide Distribution

Cele trei maimuțe este o dramă de familie despre vinovăție, adulter și încălcarea preceptelor biblice, despre greșeli care generează alte greșeli și despre înfruntarea consecințelor.

O familie este pe cale să se destrame atunci când micile eșecuri duc la minciuni, generate de pornirea de a lupta împotriva sorții. Ca să evite greutățile și responsabilitățile care, de altfel, ar fi greu de îndurat, familia decide să ignore adevărul, să nu vorbească despre el, să se facă a nu-l vedea ori auzi, ca în parabola celor trei maimuțe (*see no evil, hear no evil, speak no evil*).

Nuri Bilge Ceylan este regizor și fotograf și s-a născut la Istanbul în 1959. Din filmografia sa fac parte: *Kasaba/The Small Town* (1997), *Mayıs siktinsi/Clouds of May* (1999), *Uzak/Distant* (2002) și *İklimler/Climates* (2006). Filmele sale au câștigat numeroase premii în festivalurile în care au participat.

Premii: Cel mai bun regizor – Festivalul de film de la Cannes, 2008; Cel mai bun regizor – Festivalul de film Cinefan Osian, 2008; Premiul Mosfilm, Mențiune specială – Festivalul de film „Manaki Brothers”, 2008; Cel mai bun film (Golden Anchor) – Festivalul de film de la Haifa, 2008; Cel mai bun regizor - Premiile de film Asia Pacific 2008; Cel mai bun film, cel mai bun regizor, cea mai bună actriță, cel mai bun scenariu, cea mai bună imagine, cel mai bun actor debutant - Premiile Yeşilçam, 2009; Cel mai bun regizor, cea mai bună actriță, cel mai bun montaj, cel mai promițător debut – Premiile criticii SIYAD, 2009; Premiul de excelență în cinematografie – Festivalul filmului turcesc Boston, 2009.

Website: www.nbcfilm.com

Gală de închidere

Luni, 11 mai, ora 20:00
Studio

Duminică, 17 mai, ora 21:00
MTR

Ungaria

A Nyomozó / Investigatorul / The Investigator

Ungaria / Suedia / Irlanda / 2008, 110'
comedie neagră, thriller

Regia și scenariul: Attila Gigor

Imaginea: Máté Herbai

Montajul: Zoltán Kovács

Muzica: László Melis

Cu: Andras Marton Balo, Judit Rezes, Zsolt Anger, Csaba Czene, Eva Kerekes, Helga Mandel

O abordare inedită a unui gen tradițional. O comedie neagră suprealistă, care se transformă dintr-o dată într-un film polițist plin de suspans.

Tibor lucrează într-o morgă. Singura persoană apropiată este mama sa, foarte grav bolnavă, care nu are bani pentru operație. Ca să-și poată salva mama, se angajează să ucidă un necunoscut, pe Ferenc. Deși obține banii și pare că totul este în regulă, primește o scrisoare de la Ferenc din care reiese că aveau totuși ceva în comun. Singura scăpare este să descopere cine l-a angajat și de ce. Începe o investigație din care află lucruri neașteptate...

Attila Gigor (pe numele adevărat Attila Galambos) și-a început activitatea profesională ca actor de teatru și film și scenarist. A studiat actoria în mai multe instituții de artă dramatică din Ungaria. În 2000 a început studiile la Academia de Film și Arte Dramatice, unde a fost student al regizorului Sandor Simo și apoi al lui Ferenc Grunwalszk. În timpul studiilor a realizat mai multe scurtmetraje, documentare și filme experimentale. *Investigatorul* este primul său film de ficțiune.

Premii: Cel mai bun actor (Zsolt Anger), cel mai bun montaj, cel mai bun scenariu – Săptămâna filmului ungar, 2008; Premiul Moziverzum – Săptămâna filmului ungar, 2008; Premiul FIPRESCI – Festivalul Internațional de Film de la Varșovia, 2008; Mențiune specială a juriului – Festivalul Internațional de Film de la Karlövy Vary, 2008; Premiul Don Quijote – Federația Internațională a Cluburilor de Film, 2008.

Website: www.nyomozo.com

Evenimente de tot felul la Festivalul Filmului European

7 mai

Ediția din București a Festivalului începe cu multpremiatul film *Gomorra* al regizorului italian Matteo Garrone - la Cinema Pro pe 7 mai, la ora 19:30. Filmul este pus la dispoziția Festivalului prin amabilitatea distribuitorului Independența Film și cu sprijinul Institutului Italian de Cultură, cărora organizatorii le mulțumesc și pe această cale.

8 mai

Premiera oficială a lungmetrajului de debut al regizorului Radu Jude - *Cea mai fericită fată din lume* are loc la Cinema Pro, vineri 8 mai 2009, ora 19:30. Festivalul găzduiește o proiecție specială la Cinema Pro, în prezența producătorului Hi Film și a echipei de filmare. Filmul va fi redifuzat în cadrul ediției din București a Festivalului și la cinema Studio, pe 13 mai. Pe 28 mai, filmul va deschide ediția de la Iași.

12 mai

“Здравствуйте!” – o noutate absolută o constituie prezența Federației Ruse în cadrul Festivalului cu două documentare în regia Galinei Evtuşenko și cu filmul artistic *Clocot* semnat de Tatyana Firsova. Seara filmului rus are loc pe 12 mai, la Cinematograful Regizorului Român - MȚR, în prezența Ambasadorului Federației Ruse, Excelența Sa domnul Alexander Churilin, începând cu ora 18:30.

15 mai

La Brașov, unde Festivalul Filmului European se desfășoară pentru prima dată, formula serii de gală conține o doză dublă de filme – *Elevator* (România) și *Proiectul Mali* (Irlanda). Ambele filme vor fi proiectate la Centrul Cultural Reduta, în seara de gală din 15 mai, în prezența regizorilor: George Dorobanțu, respectiv Dearbhla Glynn.

16 mai

Regizorul irlandez Dearbhla Glynn împreună cu producătorul filmului vor fi prezenți și la proiecția de la Cinematograful Regizorului Român - MȚR de pe 16 mai, unde vor răspunde întrebărilor publicului.

Vineri, 15 mai, ora 18:30
MȚR

17 mai

Ediția din București se încheie pe 17 mai cu o seară de gală la Muzeul Țăranului Român, care include un party cinematografic animat de inovatorul grup londonez de artiști audio-vizuali Exceeda (UK), condus de Xavier Perkins. Și aici avem o premieră, cei doi VJ prezintă *Fresh Breaks* - albumul lor audiovizual de debut care va ieși pe piață abia în iulie. Detalii pe www.myspace.com/exceedafilms și www.exceeda.co.uk

În paralel cu Festivalul Filmului European, la Timișoara se desfășoară Festivalul Internațional de Film Timishort, organizat de Asociația Română a Filmului Independent. Acesta și-a propus să găsească spiritul experimental al filmelor independente care au ceva de spus. Institutul Cultural Român sprijină această inițiativă și oferă Marele Premiu al Festivalului.

Premiul Publicului va fi decernat în cadrul galei de închidere a Festivalului. Acesta se acordă filmului care întrunește cele mai multe voturi ale publicului la proiecțiile din București. Este un premiu onorific, de popularitate, care însă s-a dovedit, de-a lungul timpului, un instrument deosebit de util de promovare a filmelor europene prezentate în Festival. Pentru a încuraja spectatorii să voteze, sponsorul Premiului, Dell prin BluShop, va oferi 5 premii, ce vor fi acordate prin tragere la sorți în ultima zi de proiecție a ediției din București. Spectatorii sunt invitați să-și exprime opțiunea prin vot la cinematograful, după vizionarea filmului, iar premiile vor consta în trei netbook-uri *Inspiron Mini 9* și două monitoare Dell.

21 mai

Ediția din Timișoara se va lansa cu o seară de gală cehă, onorată de prezența regizoarei Mária Procházková, care va prezenta filmul *Cui i-e frică de lup*. Republica Cehă, care deține în prezent Președinția Uniunii Europene, va fi reprezentată la gala timișoreană de Ambasadorul acestei țări în România, Excelența Sa domnul Petr Dokládál.

28 mai

Ediția din Iași va începe cu *Cea mai fericită fată din lume*, spectacol de gală în prezența regizorului Radu Jude și a câtorva dintre membrii echipei sale.

Vă așteptăm la filme de tot felul, asezonate în spiritul diversității cu evenimente de tot felul!

PROGRAMUL EDIȚIILOR DIN ȚARĂ

Centrul Cultural Reduta - Brașov

Vineri 15 mai (Seară de gală)

Elevator – România, 2008, 85 min., ora 18:00

Proiectul Mali – Irlanda, 2008, 94 min., ora 20:00

Sâmbătă 16 mai

Primii ani din viața lui Erik Nietzsche: Partea I – Danemarca, 2007, 100 min., ora 17:30

Flori de cireș – Germania, 2008, 127 min., ora 19:30

Duminică 17 mai

Colecționara – Lituania, 2008, 84 min., ora 17:30

Prietenul – Elveția, 2008, 87 min., ora 19:30

Cinema City - Timișoara

Joi 21 mai (Seară de gală)

Cui i-e frică de lup – Cehia, 2008, 90 min., ora 19:00

Vineri 22 mai

Investigatorul – Ungaria, 2008, 110 min., ora 17:30

Tatăl Giovannei – Italia, 2008, 104 min., ora 19:30

Sâmbătă 23 mai

Sunt din Titov Veles – Macedonia, 2007, 102 min., ora 17:30

Pronunțat nevinovat – Austria, 2008, 95 min., ora 19:30

Duminică 24 mai

Prietenul – Elveția, 2008, 87 min., ora 17:30

Te iubesc de mult – Franța, 2008, 115 min., ora 19:30

Cinema City - Iași

Joi 28 mai (Seară de gală)

Cea mai fericită fată din lume – România, 2009, 100 min., ora 19:00

Vineri 29 mai

Goodnight, Irene – Portugalia, 2008, 98 min., ora 17:30

Rezervația – Polonia, 2007, 100 min., ora 19:30

Sâmbătă 30 mai

Acasă – Elveția, 2008, 97 min., ora 17:30

Balul actrițelor – Franța, 2009, 107 min., ora 19:30

Duminică 31 mai

Instalația iubirii – Slovenia, 2007, 96 min., ora 17:30

7 mese de biliard – Spania, 2007, 113 min., ora 19:30

PROGRAM CINEMA STUDIO

Vineri 8 mai

Frații Karamazov – Cehia, 2008, 110 min., ora 18:00
Cu susu-n jos – Macedonia, 2008, 120 min., ora 20:00

Sâmbătă 9 mai

Iubiri oarbe – Slovacia, 2008, 77 min., ora 18:00
În al nouălea cer – Germania, 2008, 98 min., ora 20:00

Duminică 10 mai

Acasă – Elveția, 2008, 97 min., ora 18:00
Plajele lui Agnès – Franța, 2008, 110 min., ora 20:00

Luni 11 mai

Instalația iubirii – Slovenia, 2007, 104 min., ora 18:00
Fericire - Turcia, 2007, 2008, 126 min., ora 20:00

Marți 12 mai

Sunt din Titov Veles – Macedonia, 2007, 102 min., ora 18:00
7 mese de biliard - Spania, 2007, 113 min., ora 20:00

Miercuri 13 mai

Ricky Tobașarul - Finlanda, 2007, 77 min., ora 18:00
Cea mai fericită față din lume – România, 2008, 100 min., ora 20:00

Joi 14 mai

Alarmă falsă – Grecia, 2006, 86 min., ora 18:00
Călătoria lui Gruber - România, 2008, 97 min., ora 20:00

Vineri 15 mai

Pronunțat nevinovat – Austria, 2008, 95 min., ora 18:00
Te iubesc de mult – Franța, 2008, 115 min., ora 20:00

Sâmbătă 16 mai

Cui i-e frică de lup – Cehia, 2008, 90 min., ora 18:00
Tăcerea Lornei – Belgia, 2008, 105 min., ora 20:00
E timpul să mor – Polonia, 2007, 120 min., ora 22:00

Duminică 17 mai

Goodnight, Irene – Portugalia, 2008, 98 min., ora 18:00
Puștii de cartier – Suedia, 2006, 96 min., ora 20:00

PROGRAM MUZEUL ȚĂRANULUI ROMÂN

Sâmbătă 9 mai

Dresorul de purici – Lituania, 2008, 53 min., ora 18:30
HannaHannaH – Olanda, 2007, 77 min., ora 19:30
Tatăl Giovannei – Italia, 2008, 104 min., ora 21:00

Duminică 10 mai

13 trandafiri – Spania, 2007, 132 min., ora 18:30
Flori de cireș – Germania, 2008, 127 min., ora 21:00

Luni 11 mai

Primii ani din viața lui Erik Nietzsche: Partea I – Danemarca, 2007, 100 min., ora 18:30
În al nouălea cer – Germania, 2008, 98 min., ora 21:00

Marți 12 mai

Ultima haltă – Rusia, 2008, 52 min., ora 18:30
Eisenstein și Meyerhold – Rusia, 2003, 65 min., ora 19:30
Clocot – Rusia, 2008, 98 min., ora 21:00

Miercuri 13 mai

Colecționara – Lituania, 2008, 84 min., ora 18:30
Umbre - Macedonia, 2008, 120 min., ora 21:00

Joi 14 mai

Elevator – România, 2008, 85 min., ora 18:30
Rezervația – Polonia, 2007, 100 min., ora 21:00

Vineri 15 mai

Investigatorul – Ungaria, 2008, 110 min., ora 18:30
Balul actrițelor – Franța, 2009, 107 min., ora 21:00

Sâmbătă 16 mai

Prietenul – Elveția, 2008, 87 min., ora 17:00
Proiectul Mali – Irlanda, 2008, 94 min., ora 18:30
Plajele lui Agnès – Franța, 2008, 110 min., ora 21:00

Duminică 17 mai

Cele trei maimuțe – Turcia, 2008, 109 min., ora 21:00

Spectacolele de la orele 18:30 și 19:30 au loc la Cinematograful Regizorului Român. Spectacolele de la ora 21:00 au loc în curtea interioară, în aer liber, în funcție de condițiile meteo.

partener principal

Reprezentanța
Comisiei Europene
în România

parteneri

independența **film**

Muzeul Tarantulei Române

timishort
FILM FESTIVAL

parteneri media

REALITATEA.NET

Cotidianul

cinemagia

Ziarul de Iasi
ziarul publicitatii

BRĂȘOVUL TĂU

radio
bresov
92.9 FM

DC COMMUNICATION

www.festivalulfilmuluieuropean.ro

sponsor
Premiul Publicului

prin

